

KHẢI HUYỀN,

CHƯƠNG NĂM PHẦN I

Cảm ơn anh rất nhiều, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh, người anh em của tôi.

² Xin chào, các bạn. Thật vui mừng sáng nay, đặc ân, hay tôi phải nói, một đặc ân lớn lao, được trở lại đây tại đền tạm một lần nữa và dành thời gian này cho buổi thờ phượng buổi sáng của chúng ta và sự thông công quanh Lời Chúa. Tôi tin rằng có lời đã được nói, “Tôi vui mừng khi người ta nói với chúng ta rằng, ‘Chúng ta hãy đi đến nhà của Chúa.’” Được ở với Anh Neville một lần nữa, và những người bạn tốt và quý báu của tôi.

³ Và tôi đoán trời hơi mát mẻ, hoặc hơi ẩm áp ở đó. Và tôi nghĩ, chúng ta có một số quạt mà các bạn có thể sử dụng bằng tay theo cách này. Nếu như—nếu như...chúng tôi có quạt máy, vì vậy chỉ cần giữ cho nó chuyển động. Hoặc, chúng tôi đã có một số quanh đây, tôi nghĩ rằng họ vẫn có chúng. Tôi thấy một số người đang quạt cho mình bằng sách bài hát hoặc cái gì khác nữa. Và nó... một điều mà chúng ta đang cố gắng tổ chức các buổi nhóm, là để tránh những nơi này mà—trong tương lai thì rất nóng. Vì vậy chúng ta...Đó là lý do tại sao chúng ta ở đây sáng nay, để tránh những nơi đó. Và một điều duy nhất mà có thể làm điều đó, đó là Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta làm điều đó.

⁴ Và tôi rất vui khi nghe báo cáo tốt của hội thánh, rằng nó đang tiến triển như thế nào, trong bước đi với Chúa, và cách Đức Chúa Trời đang giải quyết với anh em trong các ân tứ thuộc linh. Và tôi vô cùng rất biết ơn Đức Chúa Trời vì tấm lòng chân thành của anh chị em mà Ngài có thể xử lý, và tin rằng Ngài sẽ giữ anh chị em ngay giữa Con đường chật và hẹp đó, hầu cho anh chị em sẽ không di chuyển sang phải hoặc trái khỏi Nó.

⁵ Và tôi muốn cảm ơn Anh Colvin và con gái của anh ấy, tôi tin là vậy, đã ở trên đây cách đây vài phút đã hát bài hát đó, *Không*

Có Nước Mắt Trên Thiên Đàng. Bài đó thật hay. Tôi chắc chắn rất cảm kích điều đó.

6 Và như Anh Neville đã nói về anh ấy và tôi nhiều năm trước, và tôi có thể nói điều đó về Anh Colvin, chúng tôi đã biết nhau trong nhiều năm. Và để nghe anh ấy hát những bài hát Phúc âm cũ và nuôi dạy con cái của anh ấy theo cách của Chúa, điều đó làm lòng tôi rất phấn khởi. Khiến tôi vui mừng khi biết rằng Đức Chúa Trời vẫn có những người yêu mến Ngài và quan tâm đến Ngài. Và chúng ta biết ơn vì điều đó.

7 Bây giờ, kể từ khi tôi trở lại, tôi nghe nói rằng nhiều người đã được báp-têm theo Đức tin, và chúng ta rất vui vì điều đó. Tôi thấy người bạn tốt của tôi, Anh Elmer Gabehart ở đằng sau đó. Tôi hiểu rằng anh ấy vừa được báp-têm bởi Đức tin, và tôi chắc chắn rất biết ơn về điều đó. Điều đó khiến tất cả đội sản cũ của chúng ta ở Kentucky gần như đã sẵn sàng, bây giờ hoàn toàn không còn sự giới hạn nữa, phải không?

8 Tôi nhớ (Và tôi biết Rodney đang lắng nghe tôi ở phòng sau, nếu anh ấy ở sau đó, và Charlie đang ngồi trước mặt tôi.) khi chúng tôi thường đi xuống đó. Các chàng trai đều thích, “Ồ, đó là những con sóc,” họ sẽ bắt thêm một vài con nếu họ có thể tìm thấy chúng. Và tôi phải nói chuyện với họ và điều đó không đúng. Vì vậy bây giờ họ đang...cả nhóm gần như được cải đạo nên tôi đoán chúng ta sẽ phải chuyển sang địa hạt tiếp theo và đưa họ đến đó ngay. Điều đó sẽ tốt đẹp.

9 Vì vậy như mọi mục sư, đôi khi tôi nhìn lại, quãng đường mà anh em đã bước đi, và tự hỏi về những—những sự việc, rằng—rằng anh em đã gieo Hạt Giống chưa.

10 Anh em...nhiều người trong anh em quen biết với Johnny Appleseed trong...của nước Mỹ.Ồ, cũng có một—một người ở Thụy Điển có danh tiếng như thế, ông ta đã trồng hoa. Và họ nói rằng đó là lý do tại sao bây giờ họ có rất nhiều hoa đẹp ở Thụy Điển, và bởi vì họ đã gieo hạt giống hoa, bất cứ nơi nào ông ta có thể tìm thấy một mảnh đất mà hạt giống sẽ mọc lên. Ông ấy yêu hoa vì vậy ông ấy cứ rải hạt giống khắp nơi. Ông ấy đã ra đi nhưng những bông hoa của ông vẫn sống.

Và chia tay để lại phía sau chúng ta
 Những dấu chân trên bãi cát thời gian;
 Những dấu chân, mà có lẽ những dấu chân
 khác,
 Trong lúc chèo qua biển cả trang trọng của
 cuộc đời,
 Một anh em bị đắm tàu và khốn khổ,
 Nhìn thấy điều này, sẽ lấy lại niềm tin.

11 Và đó là điều tất cả chúng ta muốn thấy, điều mà chúng ta đã làm điều đó sẽ khiến người khác—hưởng lợi từ những gì chúng ta đã làm.

12 Cách đây vài ngày tôi đang ngồi nói chuyện với người bạn nhỏ trung thành của tôi ở đây trong thành phố, một bác sĩ y khoa, Sam Adair. Và anh ấy nói, “Anh thế nào rồi, Bill?”

13 Và tôi nói, “Ồ, khá tốt, tôi cho là vậy, Bác sĩ à.” Tôi nói; “Còn chính anh?”

14 Và anh ấy nói, “Ồ, rất nhiều bệnh nhân.” Nói, “Tôi đã khám mười lăm người chiều nay.”

15 Tôi nói, “Ồ, điều đó tốt miễn là nó chỉ là việc khám và không phát hiện ra điều gì không ổn.” Tôi đã nói, “Anh biết đấy, các...” Chúng tôi đã nói chuyện về hồi còn trẻ khi chúng tôi còn là những cậu bé. Và tôi nói, “Chà, Bác sĩ, tôi không biết mình sẽ ở đây bao lâu nữa. Cả hai chúng ta đều đã ngoài năm mươi.”

Và anh ấy nói, “Đúng đó, Bill.”

16 Và tôi nói, “Nhưng tất cả những năm này, khoảng ba mươi mốt năm chức vụ bây giờ, tôi đã giữ lòng mình sẵn sàng cho giờ đó khi Ngài đến. Vì vậy không thành vấn đề khi Ngài đến.”

Vì vậy anh ấy nói, “Điều đó đúng.”

Tôi nói, “Niềm xúc động lớn nhất mà tôi có được là sống vì người khác.”

17 Và anh ấy nói, “Đó là đời sống, làm cho đời sống trở nên chân thực, là khi anh...không phải những gì anh có thể làm hoặc hoàn thành cho chính mình, mà là những gì anh có thể làm cho người khác.”

18 Hãy xem, đó là khi anh em đang thực sự đang sống. Và nếu có ai đó trong chúng ta chưa bao giờ làm điều đó, hãy thử sống cho người khác, hãy thử làm đi, và thật sự thấy đời sống cho anh em nhiều hơn thế nào khi anh em không còn sống cho những gì anh em có thể nhận được từ đời sống nhưng cho những gì anh em có thể cho người khác trong đời sống. Và anh em sẽ thấy rằng điều đó còn phước hạnh hơn cả sự giàu có hay bất cứ thứ gì thuộc về...mà có thể được nghĩ đến. Là những gì anh em có thể làm cho người khác để làm cho gánh nặng của đời sống...Mà, đời sống tự nó là một gánh nặng. Và điều đó sẽ làm cho nó nhẹ hơn một chút cho người khác. Anh em thực sự không biết niềm vui này trừ khi anh em đã cố gắng một lần, để làm điều gì đó cho người khác.

19 Và rồi điều đó khiến tôi nghĩ đến ba mươi mốt năm (sắp tới) của chức vụ dành cho Chúa. Và tôi đoán mọi người đàn ông đều nghĩ đến một lúc nào đó khi người đó phải đến buổi hầu việc cuối cùng và đến giờ cuối cùng của mình, và nhìn lại con đường và xem những gì đã được hoàn thành, thấy những gì đang diễn ra, “Anh đã làm điều gì không?” Và nếu...Tôi vừa nói, chính những gì anh em làm cho người khác mới quan trọng.

20 Tôi thường tự hỏi điều gì sẽ xảy ra khi tôi đi đến cuối con đường của mình, mà chúng ta không biết thời gian đó sẽ là gì, không ai trong chúng ta. Vì vậy tôi đã nghĩ về việc nhìn xuống dọc theo con đường mà tôi đã đi qua cuộc đời và nhìn thấy những ngọn đồi khác nhau và những mảnh đất và đá và những nơi khó khăn và những con đường trơn tru, và những gì tôi đã làm trong những khoảng thời gian đó. Tất cả sẽ xuất hiện một trong những ngày này vào giờ tôi ra đi. Và nó sẽ thực hiện điều đó trên mỗi người chúng ta. Tất cả chúng ta sẽ chắc chắn về điều đó, rằng nó sẽ—nó sẽ cho thấy với từng người khi thời điểm đó đến.

21 Và điều đó khiến tôi hoặc thôi thúc tôi nói điều gì đó mà tôi thà tránh xa còn hơn nói. Nó khiến tôi phải nói điều gì đó mà tôi...Nói ra điều đó khiến tôi đau lòng để nói nó, nhưng những gì tôi nói tôi buộc phải nói, nhận ra rằng điều này đang được ghi âm và thế giới sẽ nghe nó, nhưng tôi đã rời chức vụ vì một—một nguyên nhân mà tôi hối tiếc rằng tôi phải rời bỏ nó. Và có lẽ

nhiều anh em đã nghe điều đó, tôi đóng cửa văn phòng của mình, và vân vân, và rời khỏi cánh đồng truyền giáo.

²² Tôi không biết Chúa của chúng ta sẽ dẫn tôi đến đâu, và rằng tôi không có quyền kiểm soát, hoặc bất cứ điều gì Ngài muốn tôi làm. Nhưng tôi đang suy nghĩ ở cuối con đường nơi tôi phải đến. Và dọc theo những hành trình đời sống tôi đã mắc phải rất nhiều lỗi lầm mà tôi rất ân hận trong lòng, bởi vì, tôi đoán, là con người và sự yếu đuối và vân vân, khiến một người làm những việc hoặc nói những điều mà...và ngay cả hành động mà họ không muốn hành động khác. Nhưng là điểm yếu của một con người, tại sao, chúng ta—chúng ta có những khoảng thời gian đó. Nhưng ở đó...

²³ Nếu có điều gì trong lòng tôi để làm, là để nghe những Lời đó của Chúa Jêsus chúng ta vào cuối cuộc hành trình này, nói, “Được lắm, hồi đây tớ trung tín ngay lành của Ta.” Và nhiều lần tôi đã nói rằng tôi muốn được đứng đó khi Ngài phán, “Hãy đến cùng Ta”; nhưng tôi rất muốn nghe Ngài phán, “Được lắm.” Mà tôi đã không nghe Tiếng ấy, trong lúc ban đầu, nói, “Hãy đến cùng Ta,” trở lại nhiều lần trong những bản chép Kinh Thánh; nhưng tôi khao khát được nghe Ngài phán, “Được lắm.”

²⁴ Và nếu bất cứ điều gì tôi luôn muốn trở thành, và ham thích trong lòng là, trở thành một đầy tớ chân thật của Chúa Jêsus Christ, Chúa và Đấng Cứu Rỗi của tôi. Tôi muốn lời chứng của mình trong sạch, rõ ràng, rằng tôi đã đứng vững, trong mọi lỗi lầm của tôi tuy nhiên tôi vẫn yêu Ngài hết lòng. Và tôi làm điều đó sáng nay với cả tấm lòng.

²⁵ Và, vì điều đó, nó buộc tôi phải nói rằng tôi sẽ rời chức vụ, là bởi vì có điều gì đó nảy sinh giữa dân sự mà đã khiến tôi làm điều đó, đó là, tôi đã bị loại ra khỏi vị trí của tôi “mục sư” hoặc “anh em” vì được gọi là Chúa Jêsus Christ, và vì vậy gọi...và điều đó sẽ coi tôi như là một anti-christ. Và tôi sẽ gặp Chúa như một kẻ bỏ việc còn hơn là tôi gặp Ngài như một anti-christ để thế chỗ Ngài.

²⁶ Tôi đã nghe nói về nó một—một vài năm trước và tôi nghĩ đó là một chuyện đùa. Và tôi đã gặp một vài anh em (mà tôi không thấy ai trong số họ trong buổi nhóm sáng nay), hai hoặc ba người trong số họ một lần trong một chuyến đi câu cá, và họ đã đến gần

tôi với chủ đề nói rằng, “Anh Branham, anh có phải là Đấng Mê-si được xúc dầu, Đấng Christ không?”

27 Và tôi quàng tay quanh cổ cả hai anh em, hoặc, tất cả bọn họ, và tôi nói, “Thưa các anh em, tôi đã cố gắng trở thành một tôi tớ chân thật của Đấng Christ, tôi không muốn anh em nói một điều như vậy. Và nếu điều đó xảy ra với tôi, thì tôi sẽ rời cánh đồng truyền giáo với lương tâm trong sạch, và anh em nào làm điều đó sẽ chịu trách nhiệm cho mọi linh hồn mà lẽ ra tôi đã cứu trong suốt thời gian đó; thấy đấy, vì đã đưa tôi ra khỏi cánh đồng.” Và tôi nghĩ rằng điều đó đã kết thúc nó.

28 Và tôi đã nghe nó thêm vài lần nữa. Nhưng không phải vậy. Và một ngày nọ ở Canada một người anh em đã cho tôi xem một tấm vé nhỏ của một thứ mà anh ấy nhét trong túi, nói “William Branham là Chúa của chúng ta,” làm phép báp têm nhân danh William Branham. Và một ít...một quý giá...Nếu đó là kẻ thù, nếu đó là kẻ thù của tôi, tôi sẽ biết đó là một trò đùa. Nhưng một người anh đáng quý, đáng yêu đã đến để thú nhận tội lỗi và những điều sai trái của mình và nói niềm tin của mình vào tôi như là Chúa Jê-sus Christ.

29 Và tôi đã nhận được những lá thư ở nhà, và những cuộc gọi từ Chicago và những nơi khác, hỏi tôi có tin giáo điều đó không.

30 Và tôi đã nhận được tất cả các loại thư đến trong vài ngày qua, và các cuộc gọi từ những nơi khác nhau, vì vậy, nói rằng tôi là Đấng Christ. Thưa các anh em, đó là một lời nói dối khủng khiếp, đáng hổ thẹn, không tin kính của ma quỷ! Hiểu không? Thấy đó, tôi là anh em của các bạn. Bây giờ, điều đó sẽ khiến bất kỳ người nào chạy trốn khỏi cánh đồng truyền giáo. Điều đó sẽ khiến bất cứ ai yêu mến Đấng Christ chạy trốn khỏi chính điều đó.

31 Tôi đã đến với Chúa ở đây cách đây không lâu, khi lần đầu tiên tôi nghe nói, khoảng một năm trước. Và sau đó tôi đến với Chúa và Ngài nhắc tôi đến Kinh Thánh rằng khi Giảng đi ra rao giảng, rằng họ đã không có một nhà tiên tri trên đất trong nhiều năm, cho đến khi nó...ai nấy đều kinh ngạc trong lòng, nghĩ rằng có thể Giảng là Đấng Mê-si. Vì vậy nên tôi...Giảng, họ đã đến và hỏi ông, và ông nói rằng ông không phải. Anh em đọc điều đó

trong Lu-ca chương 3, câu 15. Và vì thế nên...Nhưng kiểu đó đã được làm lắng xuống, nên tôi để nó trôi qua như vậy.

³² Nhưng rồi khi đến với điều này, tôi biết rằng phải làm điều gì đó. Và tôi nói điều này, “Rằng những khải tượng và Thiên sứ của Chúa xuất hiện ở dòng sông,” (nếu đây là sứ điệp cuối cùng hoặc điều cuối cùng của tôi với hội thánh, với thế giới) “những điều đó là Sự thật, theo như Thiên sứ của Chúa.”

³³ Và tôi vẫn im lặng nếu người ta gọi tôi là nhà tiên tri nhiều lần, vì một *nhà tiên tri* trong câu tiếng Anh chỉ là “một thầy giảng, một nhà tiên tri, người nói trước về Lời,” và vân vân. Tôi có thể chịu đựng điều đó vì anh em có thể chỉ hầu như bỏ qua điều đó; nhưng khi được gọi là “Đấng Christ được Xức dầu,” hoặc điều gì đó, đó là quá sức đối với tôi. Vì vậy, tôi thực sự không thể chịu đựng được điều đó.

³⁴ Và vì vậy về...Tôi đến...Sau khi rời buổi nhóm tại Canada, tôi nhận ra cách đó ở người Eskimo hay người da đỏ Anh-điêng ở trên đó, điều đó đã có giữa họ.

³⁵ Và vì vậy nó chỉ làm tôi suy sụp. Và chuyến đi săn mà tôi đã lên kế hoạch từ lâu, tôi không thể thực hiện được. Tôi sợ một tai nạn khi đi săn, nếu anh em hiểu ý tôi. Tôi đã rất run, tệ hơn tôi đang đứng đây bây giờ. Và tôi không thể chịu đựng lâu hơn nữa, khi nghĩ rằng ba mươi một năm chức vụ đã đi xuống máng xối của ma quỷ, vào trong...Khi tôi ra đi, họ sẽ nói gì? “Anh ấy đấy, đó chính xác là những gì đã xảy ra”; và tất cả ảnh hưởng mà tôi đã có đối với mọi người, lúc đó anh em thấy nó sẽ ở đâu, tôi sẽ là một anti-christ. Và tôi thật sự không thể chịu đựng được điều đó!

³⁶ Tôi nghĩ, “Tôi thà chết ở đây trong rừng, giống như tôi ngã vào súng hay gì đó, hơn là...” Và tôi thấy tôi đã...Sau đó tôi nghĩ về bé Joseph của mình, và vân vân, mà phải được nuôi dưỡng. Và tôi không có điều kiện để đi săn, vì vậy tôi chỉ rời khỏi khu rừng và trở về nhà.

³⁷ Và tôi đã bị chấn động khoảng tám hoặc mười ngày, trong tình trạng như vậy đến nỗi tôi—tôi nghĩ rằng tôi đã mất trí. Và tôi chỉ yêu cầu mọi người tránh xa tôi ra và để tôi một mình bởi

vì tôi đang ở trong tình trạng như vậy và lo lắng và bồn chồn và tất cả đều bị suy sụp hoàn toàn.

38 Và tôi tự hỏi; nếu nó là kẻ thù nào đó của tôi, nó sẽ ổn thôi, nhưng tôi sẽ chỉ cười vào nó và tiếp tục; nhưng khi nó đến từ những người anh em quý báu, những người chị đáng quý, thì đó mới là điều khiến tôi đau lòng. Và tôi đã nói, “Chúa ôi, điều vĩ đại...điều đó quá vĩ đại đối với con, con sẽ chỉ phải bước ra ngoài và phó mặc nó trong tay Ngài. Con—con không biết làm gì khác.”

39 Vài đêm trước, để cho chắc chắn, tôi đã có một—một cuộc thăm viếng từ Chúa. Và tôi thấy những người quý giá đang ẩm một—một con rắn, có màu vàng và đen, và đang nói với tôi, ngay tại đó, và nó, và vật đó đập vào chân tôi. Nhưng máu quá đậm nên nó không có tác dụng với tôi. Và tôi nhìn xuống, và đó là nơi tôi đã bị cắn trước đây. Và tôi nhanh chóng quay lại với một khẩu súng và bắn con—con vật đó, và nó rụng ngay giữa con rắn.

40 Và một người anh nói...Tôi quay lại với khẩu súng của tôi để bắn đứt đầu nó, và anh ấy nói, “Đừng làm thế, chỉ nhặt cây gậy đang nằm cạnh anh.” Và khi tôi quay lưng lại để nhặt cây gậy lên, nó ngo nguậy rơi xuống nước, chỉ là một vũng nước nhỏ.

41 Tôi nói, “Chà, nó không thể đau lâu hơn được nữa bây giờ bởi vì tôi tin rằng người anh em nhận ra (các anh em) rằng điều gì sẽ xảy ra.” Tôi đã nói, “Nó sẽ...Nó bị trọng thương, vậy nên nó sẽ chết.”

42 Và tôi yêu cầu nhiều thành viên trong nhà thờ của tôi ở đây, trong đền tạm này với Anh Neville và tôi, mà đang đến gần tôi với cùng một vấn đề đó: Thừa các anh, chị em, tôi đã không cố gắng trở thành một dây tở chân chính của Đấng Christ trước mặt anh chị em sao? Tôi đã không cố gắng trở thành anh em của anh chị em sao? Bây giờ, dù nó ở đâu, đó là một linh trên những người đáng quý. Nhiều người đã hỏi tôi điều đó. Nhưng đó là—đó là một linh, nhưng tôi hy vọng rằng hôm nay nó sẽ nhận một vết thương chí mạng và sẽ chết nhanh chóng để tôi có thể trở lại với chức vụ. Cho đến lúc đó, tôi sẽ yêu cầu mỗi người trong anh chị em, hãy cầu nguyện cho tôi. Tôi không biết mình sẽ làm gì. Vị trí của tôi bị đem ra bán. Tôi thật không thể chịu đựng được, tôi—

tôi—tôi ở lại loanh quanh, tôi sẽ hoàn toàn phát điên mất. Và tôi thì...Tôi cầu xin anh chị em cầu nguyện cho tôi.

⁴³ Và, hãy nhớ, nếu anh em đã từng tin tôi, nếu anh chị em đã từng tin tôi là đầy tớ của Đấng Christ, hãy nhớ, “Đó là một sai lầm! Nó là giả dối!” CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! “Điều đó là sai! Không có gì để làm với nó!” Tôi là anh em của các bạn.

Chúng ta hãy cúi đầu:

⁴⁴ Lạy Cha Thiên Thượng, xác thịt con run rẩy, hai bàn tay con siết chặt vào nhau, những ngón chân con cứng đờ trong giày con. Ô Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót. Con đã từng làm gì, Chúa ôi, để được đối xử như thế này? Con cầu xin Ngài thương xót con, Chúa ôi, và tất cả mọi người. Và ở trên đó, và họ là những người yêu quý, xin cho họ nhìn thấy lỗi lầm của họ và những gì họ đã làm, Chúa ơi, để phá vỡ tấm lòng của anh em của họ và để... không chỉ là người anh em ấy, mà còn Đấng Cứu Rỗi, Cha Thiên Thượng của chúng con. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ tha thứ cho những lỗi lầm của chúng con, Chúa ôi. Xin để Huyết thánh Đấng Christ bây giờ kéo chúng con lại với nhau, Chúa ôi, và ban phước cho Sợi dây ràng buộc tấm lòng chúng con trong tình yêu và sự thông công Cơ-đốc.

⁴⁵ Lạy Chúa, xin cho kẻ thù mà đã tiếp cận anh, chị em chúng con với...xin cho nó nhận một vết thương chí mạng để không thể tồn tại lâu hơn nữa; xin cho nó thực sự chết đi, Chúa ôi. Khi Cha làm điều đó, Cha ơi, con sẽ trở lại cánh đồng lần nữa. Nhưng cho đến lúc đó, lạy Chúa, con là tôi tớ với tấm lòng tan nát của Ngài, chờ đợi, chờ đợi. Nó vượt quá bất cứ điều gì con có thể làm. Với nước mắt và khóc lóc và với thuyết phục con đã cố gắng, Chúa ôi, thật khó khăn (Chúa biết lòng con.) để ngăn chặn nó trước khi nó đi quá xa, nhưng nó đã vượt quá bất cứ điều gì con có thể làm. Vì vậy, thưa Cha, con giao phó nó trong tay Ngài từ bục giảng này đến nơi con đã giảng dạy trong tất cả những năm này. Con giao nó vào tay Ngài.

⁴⁶ Bây giờ, xin Cha xem xét điều đó, Cha ôi, theo cách Thiêng Liêng của Chính Cha. Và khi mọi việc đã xong xuôi và mọi sự đã chấm dứt, thì tôi tớ Ngài sẽ trở lại. Cho đến lúc đó con sẽ chờ đợi nghe từ Ngài, Chúa ôi.

47 Xin ban phước cho chúng con bây giờ và ban cho chúng con một buổi nhóm tuyệt vời ngày hôm nay; như chúng con ở đây không hoàn toàn vì điều này, mà chỉ để làm cho nó rõ ràng, công khai, trước thế giới. Hầu cho họ có thể biết, lạ Cha, rằng con yêu mến Cha và tin tưởng Cha và đứng về phía Cha, và—và muốn, nếu con phải đi, xin để con đi, Chúa ôi, với tấm lòng trong sạch và báo cáo chân thực rằng con đã tin Ngài và tin cậy Ngài. Xin nhậm lời. Và con sẽ ca ngợi Ngài và chúng con sẽ tôn vinh Ngài qua mọi thời đại hầu đến qua Chúa Jêsus Christ. A-men.

48 Bây giờ, qua trong lời Kinh Thánh, chúng ta hãy giờ Kinh Thánh tới...Tôi nghĩ sáng nay nó sẽ là một điều tốt, nếu Anh Neville không phiền, cứ tiếp tục trong vài phút...

49 Bây giờ, tôi...Đừng để tôi nghe thấy nó một lần nữa được nhắc đến giữa bất kỳ ai trong các anh em. Cứ cầu nguyện và loại nó ra, chặn nó lại. Hiểu không? Tôi không...Tôi—tôi thì—tôi năm mươi hai tuổi, nhưng tôi nghĩ có lẽ, nếu Chúa còn cho tôi sống, tôi còn một chút sự sống, và tôi muốn dành từng chút thời gian của mình cho Đấng Christ. Vì vậy, hãy nhớ rằng, tôi rời đi vì tôi buộc phải làm điều đó.

50 Bây giờ, trong Sách Khải huyền, trong chương 4 mà chúng ta đã bỏ dở hôm nọ khi chúng ta đang học...Khải huyền, chương thứ 4, tôi tin rằng, ở phần cuối của câu, của chương.Ồ, bao nhiêu người thích Khải Huyền? Tuyệt vời! Bây giờ, tôi tin rằng chúng ta đã để lại ở thứ 5—chương thứ 5, phải không? Chúng ta đã dừng lại, chương thứ 4, bốn Sinh vật sống. Bây giờ, chúng ta hãy đến gần Lời Chúa bây giờ, quên đi những điều đó trong quá khứ.

51 Lạ Cha là Đức Chúa Trời, xin Ngài giúp chúng con giờ này khi chúng con lo lắng, nhưng chúng con đến với Lời. Quên đi những gì trong quá khứ, bây giờ chúng con bươn đến dấu hiệu của sự kêu gọi trên cao, sự kêu gọi cao quý của chức vụ để trở thành đầy tớ cho Đấng Christ. Xin ban cho chúng con Lời sáng nay và nuôi dưỡng linh hồn đói khát của chúng con, vì chúng con đang khao khát, lạ Chúa, và chờ đợi sự xúc dầu quý giá đó của Đức Thánh Linh. Xin đến ở giữa chúng con, Chúa ôi, tha thứ tội lỗi và những vi phạm của chúng con và để chúng con là tôi tớ

của Ngài. Vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵² Bây giờ, chúng ta đã lấy các thời đại hội thánh, Bảy Thời đại Hội thánh cuối cùng. Và sau đó, bây giờ, tôi tin rằng một số người trong họ đang cố gắng...sẽ viết ra điều này, các thời đại hội thánh. Rồi chúng ta đến với chương thứ 4 của Sách *Sự Khải Thị Của...* Đây là gì? *Sự Khải Thị Của Chúa Jêsus Christ*. *Sự Khải thị*, được gọi bằng tiếng La-tinh, là *Khải huyền*, mà nghĩa là “được bày tỏ, lấy sự—sự che đậy đi, để tỏ cho thấy, để phơi bày,” để đưa ra sự khải thị của Chúa Jêsus Christ là Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến, Rẽ và Chồi của Đa-vít.

⁵³ Bây giờ, trong chương 4, chúng ta thấy rằng Giăng đã được cất lên Thiên đàng sau khi ông nhìn thấy các thời đại hội thánh. Bây giờ chỉ có một bối ảnh nhỏ, và sau đó chúng ta sẽ...

⁵⁴ Có lẽ tốt nhất là đọc một vài câu trong chương 5, và rồi chúng ta sẽ bắt đầu ngay với bối cảnh.

Rồi tôi thấy trong tay hữu Đấng ngồi trên ngai một quyển sách viết cả trong và...lẫn ngoài, có đóng bảy cái ấn.

Và tôi thấy một vị thiên sứ mạnh mẽ cất tiếng lớn kêu rằng, Ai đáng mở quyển sách này, và tháo những ấn này?

Và không ai trên trời, hoặc dưới đất, bên dưới đất, có thể mở cuốn sách hay nhìn vào đó.

Và tôi đã khóc...bởi vì không có người nào được tìm thấy xứng đáng để mở và...đọc cuốn sách, cũng không nhìn vào đó nữa.

Bấy giờ một người trong các trưởng lão đã nói với tôi rằng, Chớ khóc, kìa, Sư Tử của chi phái của...của Giu-đa, tức là Chồi của vua Đa-vít, đã thắng, thì có thể mở quyển sách ấy, và tháo bảy cái ấn ra.

Và tôi lại thấy, và, kìa, chính giữa ngai và...bốn con sanh vật, cùng chính giữa các trưởng lão, có một Chiên Con đứng như đã bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, mà là bảy Thần Linh của Đức Chúa Trời sai xuống khắp thế gian.

Và Ngài bước tới và lấy sách ở tay hữu Đấng ngự trên ngôi.

Đó là bảy câu đầu tiên.

55 Bây giờ, bây giờ, trong chương 3 của sách Khải huyền, chúng ta tìm thấy sự kết thúc của Thời đại Hội thánh, mà đã kết thúc với Lao-đi-xê, thời đại hội thánh hăm hăm. Sau đó chúng ta thấy rằng, ngay sau đó, Giăng được cất lên trong Thánh Linh, lên các tầng Trời. Và ông đã nhìn thấy những điều đã có, và hầu đến, và những điều mà đã xảy ra. Bây giờ, chúng ta tìm thấy, hội thánh không xuất hiện nữa cho đến chương 19 của sách Khải huyền, sau đó nó trở lại với Chúa của mình, được rửa sạch trong Huyết một cách vinh hiển.

56 Bây giờ, trong phần trích dẫn cuối cùng này, để có một chút bối cảnh nhỏ để xác định vị trí hiện tại của Giăng bây giờ, chúng ta thấy rằng trong sứ điệp cuối cùng...Hôm qua tôi chỉ xem lướt qua nó, một số tình huống mà tôi đã nói đến. Và Giăng đã được đưa lên Trời và đã thấy những điều đó. Và tôi để ý ở đó rằng Ngài đã ban cho tôi một sự khải thị, rằng...Anh em biết đấy, sau khi Ngài sống lại, nhiều người đã ở với Ngài, và một số nói, “Điều gì sẽ xảy ra với người này mà đang dựa vào ngực Ngài (Giăng)?”

57 Chúa Jêsus quay lại và phán, “Điều đó có can hệ gì đến các ngươi nếu người đó cứ ở cho đến khi Ta đến?” Vì vậy Ngài không bao giờ...

58 Sau đó có một học thuyết đồn ra. Thấy nó có thể bắt đầu thật dễ dàng không? Đã có một học thuyết đồn ra rằng—rằng “Giăng sẽ không chết cho đến khi ông nhìn thấy Chúa Jêsus đến, hoặc cho đến sự Đến lần thứ Hai.” Kinh Thánh nói có một học thuyết đã đi ra từ điều đó.

59 Dù sao đi nữa, Chúa Jêsus không hề phán theo cách ấy. Ngài phán, “Can hệ gì với ngươi nếu người vẫn chờ đợi cho đến khi Ta đến?”

60 Bây giờ, chúng ta thấy rằng ông đã được cất lên trời và đã nhìn thấy từ đó cho đến khi Chúa đến, như thể ông đã ở đó và chứng kiến mọi chuyện xảy ra. Chính Giăng không sống...Ông đã sống đến chín mươi mấy tuổi, và rồi chết trong một—một cái

chết tự nhiên (người duy nhất trong số các sứ đồ) sau khi trở về từ cuộc lưu đày từ đảo Bát-mô.

61 Bây giờ, có một điểm nổi bật mà tôi sẽ...(Tôi nghĩ rằng họ đã lấy của tôi...bằng đen xuống, nhưng...) Tôi muốn nhấn mạnh về điều đó một chút trước khi chúng ta đụng vào điều quan trọng này. Ô, điều này thật vinh hiển! Một chương tuyệt vời, tuyệt vời.

62 Và rồi chương tiếp theo bắt đầu với việc mở những ấn này. Ô, chao ôi! Và sau đó chúng ta phải bỏ qua từ chỗ đó và đi đến những nơi khác nhau trong Kinh Thánh, để có được những con dấu này khi chúng mở ra và những sự màu nhiệm của chúng là gì. Ô, chúng thật vinh hiển, thật giàu vitamin thuộc linh!

63 Bây giờ, chúng ta thấy rằng một trong những điều nổi bật tuyệt vời mà tôi muốn anh chị em tập trung chú ý, là những Sinh vật sống (của phần cuối cùng của chương 4) mà Giăng đã nhìn thấy Hòm Giao ước đó. Anh em còn nhớ chúng được sắp xếp thật giống như dân Y-sơ-ra-ên trong cuộc hành trình thế nào không? Họ đã có, bây giờ, trên đó, là một khuôn mặt của Sinh vật sống. Và chúng ta thấy rằng những Sinh vật này không phải là Thiên sứ, họ cũng không phải là con người. Họ là Chê-ru-bim. Và chúng ta đã tìm thấy họ trong Cựu Ước cùng với hòm giao ước. Chúng ta tìm thấy chúng trong Tân Ước. Và rồi chúng ta lại tìm thấy họ trong Sự Tái Lâm của Chúa, các Chê-ru-bim canh giữ ngôi thi ân.

64 Ngôi thi ân mà không ai có thể đến gần nếu không có sự chuộc tội cho người đó, cách duy nhất mà sự thánh hóa...Khi nó được rảy máu, thì nó trở thành một ngôi thi ân. Nhưng sau khi huyết được lấy đi, thì nó trở thành gai phán xét.

65 Và, ô, chao ôi, không ai có thể chịu được sự phán xét của Đức Chúa Trời. Điều duy nhất mà chúng ta có thể trông đợi là lòng thương xót, không phải sự phán xét, không phải sự công bình... sự công bình. Chúng ta không thể đến gần công lý của Ngài; bởi vì, công lý của Ngài, Ngài sẽ phải giữ Lời Ngài; và giữ Lời Ngài, "Ngày nào người ăn nó, ngày đó người chết." Ai sẽ muốn công lý? Tôi không muốn công lý. Tôi kêu cầu lòng thương xót. Chao ôi, hãy để lòng thương xót của Đức Chúa Trời...Và ngôi thi ân được tưới xuống!

⁶⁶ Nhưng có một thời kỳ thanh tẩy của nơi thánh, khi nó là nơi phán xét chừng nào huyết được đổ ra từ ngài.

⁶⁷ Bây giờ, chúng ta đang đến gần thời điểm đó *bây giờ*. Chúng ta đang đến gần *bây giờ*, trong thời đại này, một sự thanh tẩy của nơi thánh và sự phán xét đang đến trên đất. Hiểu không? Chừng nào Huyết còn ở đó, Đức Chúa Trời không thể hủy diệt trái đất; chừng nào Huyết còn ở đó, thì không ai là tội nhân trước mặt Đức Chúa Trời. Mọi người đều đúng, bởi vì có một Sự Chuộc Tội cho mọi người. Nhưng nếu bạn không chấp nhận Sự Chuộc Tội đó và bước vào Sự Hiện Diện của Ngài, thì bạn là một tội nhân, bạn vượt quá lòng thương xót đó. Thế thì bạn đã phán xét chính mình. Nhưng *bây giờ* trong khi có lòng thương xót... Nhưng khi đến kỳ thanh tẩy nơi thánh, Huyết chảy ra khỏi ngôi thi ân và sau đó cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời đổ xuống trên trái đất. Ồ, chao ôi! Xin Đức Chúa Trời đủ lòng thương xót chúng con, để chúng con không ở trong ngày đó mà không có lòng thương xót của Đức Chúa Trời.

⁶⁸ *Bây giờ*, chúng ta thấy trong đó... Tôi sẽ cố gắng hầu như thuộc linh hóa nó ở đây, hoặc vẽ nó cho anh em bằng tay của tôi, rằng có bốn góc cách Y-sơ-ra-ên cắm trại. Họ đặt—hòm giao ước ở giữa, và bốn phía của trại là ba chi phái Y-sơ-ra-ên, và ba nhân bốn là mười hai, hay đúng hơn, bốn nhân ba, là mười hai. Và mỗi nhóm ba chi phái có một người lãnh đạo. Và mỗi người đứng đầu của chi phái...

⁶⁹ Một trong số họ là Ru-bên, người luôn luôn đóng trại ở phía—phía nam. Ông là đầu người. Và Ép-ra-im ở phía tây, với ba bộ tộc, ông là mặt bò—bò đực. Rồi...Rồi về phía đông là Giu-đa, đó là sư tử. Và ở phía bắc là Đan, đó là chim ưng. *Bây giờ*, để ý. Anh em nhớ họ chứ? Tất cả anh em đều nhớ rõ, chúng ta đã vẽ chúng như thế nào: con chim ưng, và con bò đực, và con—con người, và con sư tử.

⁷⁰ *Bây giờ*, anh em để ý, Giu-đa canh cổng phía đông. Và Đấng Christ là “Sư Tử của chi phái Giu-đa.” Ngài sẽ giáng xuống từ bầu trời phía đông, đi vào bằng cổng. Ngài đến từ cổng phía đông từ chi phái Giu-đa. Và Ngài là “Sư Tử của chi phái Giu-đa.”

71 Và chúng ta tìm thấy, trong sứ điệp sắp tới của chúng ta sáng nay, rằng Ngài vẫn được tuyên bố là “Sư Tử của chi phái Giu-đa, Rễ, chính sự khởi đầu của Đa-vít.” Đa-vít là vua, Đồi đời. Và Đấng Christ ngự trên ngai Đa-vít trong Thời đại Ngàn năm, là Vua Đồi đời. “Sẽ không bao giờ thiếu người ngồi trên ngai Đa-vít.” Ha-lê-lu-gia! “Không bao giờ thiếu người trên ngai Đa-vít!” Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, rằng, “Đa-vít sẽ không bao giờ thiếu người kế vị, không bao giờ.”

72 Anh em nói, “Còn ngày nay, những quan xét Do Thái đó ở đâu?”

73 Ngài vẫn có Dòng Dõi, Đấng Christ là Con của Ngài theo xác thịt. Có một đấng ngồi ở đó. “Đa-vít sẽ không thiếu người.” Đúng thế. Và Đấng Christ là “Sư Tử của chi phái Giu-đa” đó từ Đa-vít xuất thân.

74 Bây giờ, chúng ta thấy rằng họ là những người canh giữ ngai thi ân. Họ đã canh giữ ngai thi ân. Không có gì đến với nó, nó đã vượt qua các chi phái trước khi nó có thể đến được ngai thi ân. Mọi người sẵn sàng hy sinh mạng sống của mình, mọi người Y-sơ-ra-ên trong trại sẽ chết trước khi bất cứ thứ gì có thể xâm nhập vào trại ở đằng kia và chiếm lấy ngai thi ân đó. Và bây giờ chúng ta thấy đó là trật tự Cựu Ước.

75 Và theo thứ tự Tân Ước, chúng ta thấy điều giống như vậy, đó là ngai thi ân, được canh giữ. Ồ, tôi hy vọng anh em hiểu được nó! Ngai thi ân vẫn còn canh giữ, vẫn có những người canh giữ. Chúng ta thấy rằng những lính canh đó là Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, đang canh giữ Sách Công vụ, các hành động của Đức Thánh Linh được thực hiện giữa các sứ đồ, đó là—Sách Công Vụ của Tân của Tân Ước. Và bốn tác giả của Phúc âm, Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, tất cả đều canh giữ ngai thi ân đó để cho thấy rằng đó là Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh ngày nay. Mỗi lời Kinh Thánh, Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, mỗi người trong số họ sẽ ủng hộ Phúc Âm chân thực của Đức Chúa Jêsus Christ và các hành động của Đức Thánh Linh.

76 Bây giờ, khi chúng ta đi quá xa Điều đó thì đó không phải là Nó. Nhưng Nó hỗ trợ Sứ điệp thực sự! Giống như chúng ta tìm

thấy trong Công vụ 2:38, chỗ, “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình.”

⁷⁷ Và ngày nay họ đã chấp nhận Danh của “Cha, Con, và Thánh Linh” để được báp-têm. Không có lời Kinh Thánh nào cho điều đó! Không có nền tảng. Không có—không có gì để bảo vệ điều đó, không một điều! Anh em nói, “Ma-thi-ơ đã nói điều đó.” Ma-thi-ơ canh giữ Nó. Ma-thi-ơ 28...1:18 nói:

...sự giáng sanh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: Khi...Ma-ri mẹ Ngài đã hứa gả cho Giô-sép, trước khi họ ăn ở cùng nhau, thì người đã chịu thai bởi Đức Thánh Linh.

Mọi việc đã xảy ra như vậy...Giô-sép chồng người (đúng hơn) là người có nghĩa,...chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem đi—để nhem cách riêng tư, như vậy.

Song trong khi người đang ngẫm nghĩ về việc ấy, thì thiên sứ của Chúa hiện đến với người trong giấc chiêm bao, mà phán rằng, Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ: vì con mà người chịu thai đó là bởi Đức Thánh Linh.

⁷⁸ Thế thì, Đức Thánh Linh và Đức Chúa Cha là cùng một Người hoặc Ngài có hai người cha. Hiểu không? Vậy anh em thấy đó!

Và người sẽ sanh một trai...Người khá đặt tên là JÊSUS:...

...và điều này đã được xảy ra như vậy, để cho nó có thể ứng nghiệm...đã dùng đấng tiên tri...mà phán rằng,...

⁷⁹ Đức Chúa Trời sẽ ở cùng chúng ta, được gọi là Em-ma-nu-ên, là Đức Chúa Trời, Cha, Con, và Thánh Linh, trong một Danh (Chúa Jêsus Christ) canh giữ cánh cổng đó khỏi lỗi lầm.

⁸⁰ Cách đây vài ngày ở Chicago, trước hiệp hội mục sư truyền đạo của Chicago, Chicago lớn hơn...Tôi biết...Đức Thánh Linh đánh thức tôi trong đêm và nói với tôi, “Hãy đứng bên cửa sổ.” Nói, “Có một nhóm mục sư và họ đang chuẩn bị bữa điểm tâm cho người.” Nói, “Hãy cẩn thận, họ sẽ tấn công người vì điều này.”

81 Tôi đã nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa.” Ngài đã chỉ cho tôi thấy nó sẽ được đặt ở đâu.

82 Và tôi đi nói với một số mục sư truyền đạo, Anh Carlson và Anh Tommy Hicks, nó sẽ như thế nào. Tôi đã nói, “Nơi mà anh em đã chỉ định, nó sẽ không như vậy. Chúng ta sẽ ở một nơi khác.” Đã nói Tiến sĩ Mead sẽ ngồi như thế nào; một người da màu sẽ bước vào thế nào, ngồi theo lối này; và tất cả về nó.

83 Rồi sáng hôm đó, và họ nói...Con trai tôi nói với tôi, nó nói, “Bố ơi, bố sẽ đi qua đó trong sự ồn ào đó không?”

84 Và tôi nói, “Bố sẽ không tới để làm ồn ào. Bố sẽ đi qua, được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, với Lời của Đức Chúa Trời mà sẽ canh giữ ngôi thi ân đó, chùng nào Ngài còn ở đó.”

85 Vì vậy, khi chúng tôi xuống đó, trước khi họ có cơ hội hỏi một điều, Đức Thánh Linh phán với tôi, nói, “Bây giờ là lúc để nói điều đó.”

86 Tôi nói, “Tôi biết tại sao quý vị đây.” Và tôi nói, “Bây giờ, Anh Hicks, và anh và Anh Carlson, người đứng đầu Hội Thương Gia Cơ-đốc,” Tôi nói, “không phải mọi thứ đều hoàn toàn chính xác như cách mà Đức Thánh Linh đã phán với tôi ngày hôm kia sao? Rằng quý vị đã không nhận được căn phòng đó, chúng tôi sẽ ở đây?” Và họ vừa nhận được nó sáng hôm đó. Và tôi đã nói, “Bây giờ hãy nhìn xem, mọi người đã đặt đúng như cách Ngài đã nói nó sẽ như vậy.” Tôi đã nói, “Điều quý vị muốn tiếp cận tôi là nhân Danh Chúa Jêsus Christ làm phép báp-têm.”

87 Và khi chúng ta...Đức Thánh Linh bắt đầu lấy Lời của Đức Chúa Trời và bày tỏ Nó và thông giải Nó như thế, khi tất cả những mục sư ba ngôi đó đang ngồi ở đó, thò tay xuống gầm bàn bắt tay nhau và nước mắt lăn dài trên má. Và tôi hiểu rằng bảy mươi hai người trong số họ đang đi xuống đây đến đền tạm này để tôi làm báp-têm cho họ như nhân Danh Chúa Jêsus Christ.

88 Ngôi thi ân được canh giữ, đấy, Đức Thánh Linh canh giữ ngôi thi ân. Chúng ta phải giữ nó chính xác...Hãy để Lời Chúa đó...các sứ giả vĩ đại đang ngồi đó, Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, mà hỗ trợ mọi công vụ của Tân Ước đó.

⁸⁹ Và bây giờ—bây giờ, đó chính xác là những gì tôi đã nói trong phần đầu tiên của sứ điệp sáng nay, chúng ta hãy giữ nó ngay tại đó được canh giữ bởi Phúc âm. Anh em hiểu không? Hiểu không? Hãy giữ nó ngay tại đó, nơi mà Phúc âm sẽ bảo vệ Nó.

⁹⁰ Bây giờ, chúng ta tìm thấy trong đó, họ canh giữ ngôi thi ân của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước; và ở đó, Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, Giảng, tất cả họ. Và ngay cả Sứ Tử của chi phái Giu-đa đã hy sinh mạng sống của Ngài để bảo vệ ngôi thi ân đó, hãy để nó được rảy bằng Huyết của Chính Ngài. Và Ngài đứng đó sáng nay, hôm nay, Đấng Chiến Thắng vĩ đại sẽ xuống từ phương Đông một ngày nào đó và chúng ta sẽ thấy Ngài.

⁹¹ Bây giờ, chúng ta quay lại nhanh lên, vì tôi biết có một buổi lễ báp-têm. Cuốn Sách được đóng bẫy ấn này là gì? Ồ, thật là một điều tuyệt vời! Anh em có để ý nó nói ở đây như thế nào không, “Đó là bẫy ấn ở *mặt sau* của Sách”? Nó là điều gì đó...Ồ, xin Chúa giúp chúng ta giờ này và ban cho chúng ta lòng can đảm, và có thể sớm muộn gì tôi cũng có thể mang nó đến cho anh em. Hãy nhìn xem, điều này không được viết trong Lời, nó được niêm phong ở mặt sau của Lời. Sách được niêm phong bởi bẫy ấn này. Toàn bộ sự mầu nhiệm của Sách được niêm phong trong bẫy ấn này. Đây là một trong những chương vĩ đại nhất trong toàn bộ Sách Khải Huyền. Nhìn xem:

Rồi tôi thấy trong tay hữu Đấng ngồi trên ngôi một quyển sách được viết cả trong và... được viết ở bên trong (Bên trong được viết, đó là những gì chúng ta đang đọc sáng nay.) và...lẫn ngoài, có đóng bẫy ấn.

Bên ngoài Kinh Thánh, những gì Kinh Thánh thậm chí không nói, nó được đóng ấn ở đây bằng bẫy ấn: những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời.

⁹² Bây giờ, nó là gì? Bây giờ, để ý. Một dấu ấn tượng trưng cho một sản phẩm hoàn thiện, một thứ gì đó đã được xét nghiệm, chứng minh, và sau đó được niêm phong. Chỗ mà...Chúng ta có của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta bây giờ bởi sự được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh. Đó là của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta.

93 Chúng ta hãy quay trở lại chỉ một phút. Tôi—tôi có một câu Kinh Thánh được viết ra ở đây, một vài trong số đó, tôi không...sẽ không có thời gian để đến được tất cả. Nhưng chúng ta hãy quay trở lại Ê-phê-sô, chỉ một lát, và đọc...trong chương 1 của sách Ê-phê-sô, để anh em có thể hiểu được ý nghĩa thực sự.

Phao-lô, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ theo ý muốn Đức Chúa Trời, gửi cho các thánh đồ ở Ê-phê-sô,...

94 Và, hãy nhớ, Giăng đã gửi bức thư này cho người Ê-phê-sô, tới Ê-phê-sô và các tín hữu trung tín trong Đấng Christ, những người mà Phao-lô đã rao giảng và nuôi nấng, nuôi dưỡng bằng Phúc âm. Hiểu không?

...Ê-phê-sô, và cho những kẻ trung tín trong Đấng Christ...

95 Đó là những người đã ở trong Đấng Christ rồi. Làm sao chúng ta được ở trong Đấng Christ? “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm trong một Thân,” là Thân thể của Đấng Christ.

Nguyên xin ân điển, và sự bình an được ban cho anh em, từ nơi Đức Chúa Trời Cha chúng ta, và...Đức Chúa Jêsus Christ.

Ngợi khen Đức Chúa Trời và Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài đã ban phước cho chúng ta đủ mọi thứ phước thiêng liêng ở các nơi trên trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus:

96 Hãy nghĩ về nó bây giờ! Ngài đã ban cho chúng ta mọi ơn trên trời, các phước lành, khi chúng ta nhóm họp lại với nhau trong Chúa Cứu Thế Jêsus (như các tín đồ, Hội thánh được chọn, được gọi ra, đặt sang một bên). Ngài đã đóng ấn chúng ta bởi Đức Thánh Linh của Ngài, và bây giờ đang bày tỏ cho chúng ta tất cả những điều sẽ xảy ra trong tương lai cho chúng ta. Bây giờ chúng ta đang đến với bầy ấn.

Theo như Ngài đã chọn chúng ta trong Ngài trước khi sáng thế, đấng làm nên thánh không chỗ trách được... trong sự yêu thương:

Đã định trước cho chúng ta được trở nên con cái của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ cho chính Ngài, theo ý tốt của Chính Ngài...

97 Thật đây là một ý tưởng tốt đẹp biết bao! Chúng ta hãy đọc tiếp chỉ một phút. Tôi muốn đọc xuống đây đặc biệt đến câu thứ 12, và 13, 14:

Hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã tin cậy vào Ngài trước nhứt mà được ngợi khen.

Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em, sau khi đã nghe đạo chơn thật, và phúc âm về sự cứu rỗi anh em: ấy là trong Ngài...sau khi...anh em đã tin, anh em được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh của lời hứa,

98 “Sau khi anh em đã tin.” Ồ, thưa anh em Báp-tít của tôi, làm sao anh em có thể nói Điều đó không phải vậy? Anh em nói anh em nhận được Đức Thánh Linh *khi* anh em tin chẳng? Nó nói rằng, “*Sau khi* anh em tin thì anh em đã được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh của lời hứa.” Để ý:

Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta cho đến kỳ cứu chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã chuộc, để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.

99 Bây giờ, chúng ta nhận ra rằng một *dấu ấn* có nghĩa rằng “đó là một điều đã hoàn thành với Đức Chúa Trời, nó đã được giải quyết rồi.” Và mọi tín hữu đã được ấn chứng với lời hứa này ngay từ đầu, bởi vì trước khi sáng thế, chúng ta đã được định trước để được nhận làm con. Trước khi thế giới bắt đầu! Ôi, thật là một hy vọng. Điều đó khiến chúng ta vững vàng và chắc chắn. Một cái neo cho linh hồn, không phải để tung tăng dây đó, mà là neo vào Đấng Christ, một niềm hy vọng chắc chắn. “Ngài đã định trước cho chúng ta được nhận làm con của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ.” Ồ, thật tuyệt vời! Tôi thích điều đó: “công việc hoàn tất” với Đức Chúa Trời.

100 Bây giờ, hãy để tôi trích dẫn một câu Kinh Thánh khác cho anh em. “Tất cả những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi; tất cả những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng là công bình; tất cả những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài cũng đã làm cho

vinh hiển.” Tất cả đường lối từ lúc ban đầu, Đức Chúa Trời, trong tâm trí vô hạn vĩ đại của Ngài, đã thấy trước Hội thánh Ngài và đã định trước cho chúng ta được trở nên con của Ngài qua Chúa Jêsus Christ, để ban cho họ Sự sống Đời đời vào cuối thời đại. Thật là một điều đẹp đẽ! Anh Neville, điều đó làm cho tôi cảm thấy dễ chịu hơn nhiều. Còn anh? Ồ, vâng. Được nhận làm con bởi Huyết của Chúa Jêsus Christ!

¹⁰¹ Bây giờ, để ý khi chúng ta tiếp tục. Bây giờ, chúng ta biết đó là một kết thúc-...Chúng ta được định trước với Chiên Con. Đức Thánh Linh là Ấn chứng của chúng ta. *Cửa cầm* có nghĩa là “nhiều hơn nữa sẽ đến.” Chúng ta chỉ có cửa cầm của Nó bây giờ. Cửa cầm chỉ là tiền trả trước (Ồi, đẹp làm sao!), chỉ là khoản trả trước để giữ nó và bảo đảm nó và neo chắc nó để không ai khác có thể chạm vào nó. Đó là cửa cầm về sự nhận làm con của chúng ta. A-men. Đức Thánh Linh bây giờ là cửa cầm của Đức Chúa Trời trong lòng chúng ta (được ấn chứng), việc nhận làm con đang chờ đợi chúng ta ở cuối con đường. Các con trai và con gái của Đức Chúa Trời!

¹⁰² Chúng ta hãy lật sang một câu Kinh Thánh khác, nhanh lên, tôi đã viết ra trên trang khác ở đây. Rô-ma 8:22, tôi nghĩ nó hay. Bây giờ, khi nghiên cứu ngày hôm qua, tôi hầu như đã viết ra một vài câu Kinh Thánh ở đây mà tôi muốn đề cập.

...chúng ta biết rằng—chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc trong những cơn đau với nhau cho đến ngày nay.

Và không những muôn vật thôi, lại chính chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Thánh Linh, ngay cả chính chúng ta cũng than thở trong chính chúng ta, đang khi trông đợi sự làm con, tức là, sự cứu chuộc thân thể của chúng ta vậy.

¹⁰³ Ồ, anh em hiểu điều đó không? “Mọi tạo vật đang rên rĩ,” Pha-ô-lô nói. Mọi thứ đang rên rĩ. Hãy nhìn cây cối chúng đấu tranh như thế nào. Hãy nhìn những bông hoa chúng đấu tranh cho sự sống như thế nào; chỉ vì sương giá xé nát chúng. Hãy nhìn cây cối cách chúng gắng sức vươn cành ra để ca ngợi Chúa. Hiểu không? Mọi thứ, tất cả thiên nhiên, tất cả động vật, tất cả các loài

chim, cách nó bay nhanh khỏi kẻ thù và chạy trốn, mọi thứ đều rên rỉ. “Và chính chúng ta,” Phao-lô nói, “chúng ta cũng rên rỉ, với chúng, vì chúng ta đang chờ đợi sự cứu chuộc của thân thể chúng ta.”

¹⁰⁴ Nhưng *bây giờ!* *Bây giờ!* Họ đã làm tất cả những năm đó cho đến *bây giờ!* *Bây giờ* chúng ta có của cầm về cơ nghiệp của chúng ta! Ô, chao ôi! Chúng ta có gì? Chúng ta có chứng cứ rằng Đức Chúa Trời sống. Chúng ta có chứng cứ rằng Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta. Chúng ta có chứng cứ rằng Đức Chúa Trời đã không từ bỏ chúng ta, rằng chúng ta thuộc về Ngài và Ngài là của chúng ta, bởi vì chúng ta (trong thân xác mình), *bây giờ* chúng ta đang ở trong đền tạm Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang kêu cầu, “A-ba, Cha ôi.” Và không có gì có thể lấy đi điều đó. Chúng ta được neo trong Đấng Christ.

¹⁰⁵ *Bây giờ*, cây cối không có điều đó, thiên nhiên không có điều đó, nhưng tuy nhiên chúng ta vẫn than thở với chúng vì chúng ta chưa nhận được trọn vẹn sự làm con của mình. Nhưng chúng ta có của cầm về điều đó, rằng chúng ta đã được chọn từ những thứ của thế gian và *bây giờ* trở thành con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Chúng ta nên là loại người nào? Ô, chao ôi, khi chúng ta nghĩ về điều đó! Hãy suy nghĩ về điều đó!

¹⁰⁶ *Bây giờ* chúng ta có của cầm, linh của chúng ta đang rên rỉ cho sự nhận làm con trọn vẹn, nhưng *bây giờ* chúng ta có của cầm của nó. Khi chúng ta nhận được Đức Thánh Linh, đó là của cầm để chúng ta được làm con hoàn toàn hoặc được cứu rỗi hoàn toàn. Ô, đẹp biết bao! Tôi thật thích điều đó. Được rồi.

¹⁰⁷ Chúng ta đang chờ đợi sự trọn vẹn của sự nhận làm con. Điều này sẽ diễn ra khi nào? Ở lần sống lại đầu tiên. Đó là khi thân thể của chúng ta sẽ được thay đổi từ những sinh vật thấp hèn mà chúng ta hiện có và chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh hiển của Ngài, “Vì chúng ta sẽ thấy Ngài như Ngài hiện có, và chúng ta sẽ giống như Ngài.” Khi Ngài hiện ra, chúng ta hiện ra trong sự giống như Ngài. Chúng ta sẽ có một thân thể giống như Ngài, một thân thể được làm cho vinh hiển đầy vinh hiển, và tất cả những thử thách và đấu tranh của cuộc sống sẽ tan biến thành một làn sương nhỏ và cuốn đi không bao giờ còn nữa.

¹⁰⁸ Và những đèn tạm trên đất này mà giờ đây chúng ta rên rỉ, chúng ta đang chờ đợi của cầm đó—của cầm đó...cho sự cứu rỗi trọn vẹn trong sự viên mãn của nó sẽ đến. Nhưng bây giờ trong những đèn tạm bằng đất sét này, chúng ta có Điều gì đó nói với chúng ta rằng chúng ta đã sống lại trong chùng mực nào đó. A-men. Cửa cầm là gì? Đó là khoản trả trước nhỏ để giữ nó, Anh Dauch. Đó là cửa cầm. Bây giờ, một thời khi chúng ta từng yêu thích những thứ của thế gian, khi chúng ta từng phạm tội và đi ra làm những việc của thế gian, và không quan tâm đến Đức Chúa Trời, chúng ta xa cách Ngài, không có Đức Chúa Trời, không có Đấng Christ, trong thế gian; bây giờ, Đức Chúa Trời đã ban Đức Thánh Linh của Ngài đến và qua đó chúng ta được nâng lên khỏi những điều đó. Bây giờ chúng ta có cửa cầm, mà chúng ta biết rằng chúng ta đã vượt qua sự chết để bước vào Sự Sống. A-men!

¹⁰⁹ Ở đây, khi tôi đang cố gắng thể hiện điều này như thế này. Đây là nơi tội nhân bình thường chạy, xuống đây trên đây. Bây giờ, Cơ-đốc nhân đi lên cao hơn điều này một chút, người ấy đi lên trên tất cả những thứ đó. Đó là cửa cầm của sự cứu rỗi của người ấy.

¹¹⁰ Bây giờ, anh em có thể biết khi nào...những gì những khả tượng làm cho mình. Tôi đảm bảo với anh em, Đức Chúa Trời là quan án của tôi, tôi không bao giờ có ý định có một lần nữa. Nếu như vậy, tôi sẽ giữ nó cho riêng mình, đấy, vì tôi thấy những gì nó làm. Nhiều người chưa sẵn sàng cho một chức vụ như vậy, vì vậy anh em chỉ phải bỏ qua, anh em thấy đấy, hãy trở lại ở đây. Nhưng nếu tôi quay lại cánh đồng truyền giáo một lần nữa, tôi sẽ là một nhà truyền giáo. Nhưng nhìn đây. Ở đây này, trở lại đây, ở trên này, anh em đi lên Thiên Đàng ở trên này. Anh em sống ngay xung quanh trong những lĩnh vực đó. Anh em vượt xa mọi thứ mà con người có thể nghĩ về, vượt xa bất cứ điều gì trong những thứ đó. Và nó nâng anh em lên những không gian ở đó.

¹¹¹ Nhưng, anh em thấy đấy, bây giờ, bởi Đức Thánh Linh, chúng ta có cửa cầm về cơ nghiệp chúng ta bởi vì chúng ta đã được nâng lên khỏi những thứ thuộc về thế gian; và chúng ta đi cùng với thế gian, nhưng chúng ta ở trên thế gian! Ô Anh Neville, xin Chúa thương xót và ban cho Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống...

112 Khi chúng ta từng đến một chỗ để nghĩ rằng hội thánh, một nhà thờ đẹp đẽ, rằng, “Chúng ta đang cố gắng so sánh với những thứ của thế gian. Chúng ta đang cố gắng để có một đội bóng rổ tốt hơn họ. Chúng ta phải có một—một tòa nhà đẹp hơn. Chúng ta phải có một trò chơi xổ số tốt hơn. Chúng ta phải có *cái này* và *cái kia*, hoặc *cái đó* tốt hơn.” Tại sao, làm sao chúng ta có thể so sánh nó với sự hào nhoáng và lấp lánh của thế gian? Chúng ta không... Phúc Âm không phải là một *ánh sáng lấp lánh*; Đó là một *ánh sáng rực rỡ*. Có một sự khác biệt giữa lấp lánh và rực rỡ.

113 Thấy đó, chúng ta chỉ đi loanh quanh, như tôi đã nói, lấy một—một xác chết từ nhà xác này sang nhà xác khác, thay đổi thành viên và những thứ như thế.Ồ, nó có ích lợi gì cho chúng ta? Và chúng ta đang cố gắng làm cho nó trở nên lấp lánh, những tháp chuông lớn đẹp đẽ, những địa điểm to lớn đẹp tuyệt vời. “Chúng ta phải có một nhà thờ đẹp hơn Giám Lý hoặc một nhà thờ đẹp hơn Báp-tít, và tất cả chúng ta đang cố gắng cạnh tranh với người Công giáo, và chúng ta đang tổ chức các trò chơi và bữa tiệc và những bữa tối và giải trí, và mọi thứ.”

114 Hội thánh không bao giờ có thể so sánh với thế gian. Làm thế nào anh em và sự giải trí nhà thờ của anh em có thể từng so sánh với Hội Tam điểm hoặc—hoặc bất kỳ ai trong những người đó mà có thể biết cách giải trí? Đó là đất của họ. Đừng cố gắng đi qua trên đất của họ.

115 Nhưng chúng ta có Điều gì đó mà họ không có! Chúng ta đã có Chúa Jêsus. Hãy để họ đến đây nếu họ muốn có điều gì đó. Hãy ở trong Đấng Christ. Chúng ta có Chúa Jêsus. Họ sẽ không... họ không thể có Chúa Jêsus cho đến khi họ đến đây. Và khi chúng ta đến đó, chúng ta đã rời khỏi khu đất của Ngài.

116 Đừng cố lấp lánh. Hãy sáng rực rỡ! Và anh em không thể phát sáng, anh em phải để Nó phát sáng qua anh em. Hiểu không?

117 Con đom đóm nhỏ, nó không phát sáng rực rỡ vì nó muốn phát sáng; bởi vì nó *làm* sự rực sáng, có điều gì đó trong nó đang phát sáng. Đó là ở trong chính nó, chính nó đang làm điều đó, một thứ gì đó bên trong nó đang sáng rực rỡ qua nó.

118 Ô, đó là cách của Đức Thánh Linh. Chúng ta không cần phải đặc biệt, khác biệt, là bất cứ điều gì nữa, chỉ cần buông bỏ và sống một cuộc sống tin kính và chỉ để Đức Chúa Trời sống qua anh em. Điều đó sẽ tỏa sáng cho Phúc âm. Hiểu không? Không lấp lánh; *lấp lánh*, mà khiến lũ khỉ nhảy vào những thứ như thế, bất cứ thứ gì lấp lánh. Anh em biết đấy, họ luôn nhảy vì điều gì đó “điều đó thì chiếu sáng.” Nhưng *sáng rực rỡ* là “sự mềm mại, ngọt ngào êm dịu của—của Đức Thánh Linh.”

119 Bây giờ chúng ta đang chờ đợi sự sống lại đó. Ô, bây giờ, anh em hiểu không? Hãy nói, “A-men,” nếu anh em hiểu, những gì tôi có nghĩa là bằng cách nói “của cầm.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta đã ở...Chúng ta—chúng ta biết mình đã vượt qua sự chết để đến với Sự sống vì chúng ta được nâng lên. Chúng ta được nâng lên không phải trong chính mình, nhưng được nâng lên khỏi những thứ của thế gian, rằng chúng ta yêu tất cả mọi người. Và Đức Chúa Trời yêu chúng ta, và chúng ta biết điều đó. Và chúng ta quan sát cuộc sống của mình và thấy rằng Đó là Đức Thánh Linh, bởi vì chúng ta không còn quan tâm đến những thứ của thế gian nữa. Hiểu không? Thế đấy. Chừng nào anh em còn yêu thế gian hay những việc của thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời chưa ở trong anh em. Hiểu không? Nhưng miễn là anh em ở trên mức đó, thì anh em biết mình có cơ nghiệp của mình, đấy, anh em là—anh em đang trên con đường đến với sự cứu chuộc trọn vẹn của mình.

120 Và, bây giờ, điều đó sẽ không đến, anh em thấy đấy, cho đến khi chúng ta có trước tiên...Trước hết chúng ta phải thấy Chúa Jêsus. Và khi Ngài đến, thì chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể của Ngài và chúng ta sẽ được dựng nên giống như Ngài. Được rồi.

121 Bây giờ, chúng ta thấy điều gì đó đã bị mất ở đây, bởi vì Kinh Thánh đã nói vậy, và, trong Sách ở đây rằng—điều đó đã cứu chuộc chúng ta. Chúng ta được cứu chuộc khỏi điều gì? Điều gì đó chúng ta phải đã mất. Trước khi anh em có thể được cứu chuộc, phải có điều gì đó mà đã chuộc lại chúng ta. Và tất cả tài sản thừa kế mà chúng ta đã được—đã được chuộc lại. Thế thì chắc hẳn chúng ta đã có một thì giờ nào đó mà bây giờ chúng ta không

có, nhưng Chiên Con này đến để cứu chuộc. Hiểu không? Chúng ta đã có điều gì đó mà chúng ta đã mất.

¹²² Bây giờ để ý. Chúng ta đã mất gì? Chà, A-đam đã được ban cho có Sự sống Đồi đồi, chùng nào ông ăn từ Cây đó thì ông có Sự sống Đồi đồi. Và chúng ta nhận thấy một lần nữa rằng A-đam là... ông—ông thừa hưởng trái đất. Ông đã...giống như một vị thần không chuyên trên trái đất. Trái đất là của ông. Mọi thứ đều được trao vào tay ông, ông muốn làm gì thì làm với nó. Ông đặt tên cho nó, và gọi nó, và làm bất cứ điều gì ông muốn. Ông đã thực sự là con trai của Đức Chúa Trời.

¹²³ Bây giờ, trong sự sa ngã, A-đam đã mất chứng thư quyền sở hữu đối với điều đó. Ông đã để mất nó cho Sa-tan. Sa-tan đã lấy chứng thư sở hữu. A-đam đã rất sao lãng, và ông đã không chuộc lại các quyền của mình vì ông không thể chuộc lại các quyền của mình. Nhưng Sa-tan, kẻ mà không sở hữu nó một cách hợp pháp, nhưng hấn sở hữu điều đó, hấn là chúa của trái đất này. Kinh Thánh đã nói vậy. Hấn sở hữu điều đó. Không phải vì rằng hấn—rằng hấn—hấn thực sự có được nó một cách đúng đắn, nhưng hấn sở hữu nó. Bây giờ anh em hiểu được điều đó không? Sa-tan sở hữu cái đó, hấn nắm giữ nó trong tay. Sự chết ở trong tay hấn, trái đất ở trong tay hấn, thế giới thuộc về hấn, mọi quốc gia đều thuộc về hấn, hấn cai trị và kiểm soát toàn thế giới và mọi thứ trên thế gian. Sa-tan đấy!

¹²⁴ Nhưng tạ ơn Đức Chúa Trời chúng ta không thuộc về thế gian. Hiểu không? Vì vậy thế—thế đấy. Hiểu không? Và chúng ta là...Tôi không muốn nói là Hội thánh; hấn không kiểm soát Hội thánh. Hấn chỉ kiểm soát thế gian. Hấn nói chúng là của hấn, và hấn là chúa của thế gian. Chúa Jêsus đã phán hấn đã có, và hấn hiện có. “Hấn là chúa của thế gian này, đã làm mù mắt mọi người,” chúa của thế gian này. Ngài là Đức Chúa Trời trên Trời. Và bây giờ hấn đúng là không sở hữu nơi này. Hấn không sở hữu nó.

¹²⁵ Nhưng hấn bị mất...và A-đam mất chứng thư quyền sở hữu đối với nó, đối với điều này, tất cả những thứ mà chúng ta sở hữu, Sự sống Đồi đồi và việc thừa hưởng trái đất. Chúa Jêsus đã phán,

trong Ma-thi-ơ 5, “Phước cho những kẻ nhu mì vì sẽ hưởng được đất.” Hiểu không? Bây giờ, chúng ta không có điều đó lúc này.

¹²⁶ Và, nhìn xem, nó không dành cho A-đam hay bất kỳ dòng dõi nào của ông. Dòng dõi của A-đam cũng hoàn toàn mất mọi thứ. Không phải là dòng dõi của A-đam. Cho dù chúng ta cố gắng làm đẹp thế giới này bao nhiêu đi nữa, và chúng ta cố gắng xây dựng những ngôi nhà và các thứ to đẹp đến mức nào, nó vẫn không thuộc về dòng dõi của A-đam. Không, thưa quý vị. Nó không đến với dòng dõi của A-đam, không, thưa quý vị, bởi vì Sa-tan đã khóa chặt nó, cất giữ và đóng lại. Phải! Vì A-đam đánh mất nó.

¹²⁷ Bây giờ, ồ, chao ôi! Vâng, rất nhiều điều có thể được nói. Tôi—tôi thật sự không muốn mất quá nhiều thời gian bây giờ, vì vậy chúng ta có, làm phép báp-têm. Được rồi.

¹²⁸ Hẳn chiếm hữu nó nhưng hẳn không làm chủ nó một cách hợp pháp, Sa-tan đấy. Khi chủ sở hữu hợp pháp—chủ sở hữu hợp pháp—chủ sở hữu đánh mất nó, chỉ có một cách để chuộc lại. Bây giờ, đó là bởi một người bà con gần, là người duy nhất có thể chuộc lại nó một cách hợp pháp. Bây giờ, dĩ nhiên, vì điều này chúng ta có trong sự ra đời đồng trình của Chúa Jêsus Christ.

¹²⁹ Bây giờ, tôi muốn nói đôi điều ở đây. Điều đầu tiên mà chúng tôi muốn quay trở lại, là, nếu chúng ta quay trở lại trong—trong Cựu Ước ở đây, tôi tin rằng tôi đã viết nó ở đâu đó ở đây, Lê-vi Ký 25. Trong Lê-vi Ký 25:23 và 24, anh em có thể tìm thấy luật về sự cứu chuộc, anh em những người đang ghi chép. Để chuộc lại bất cứ điều gì khi một người...Khi Đức Chúa Trời ban cho Y-sơ-ra-ên...chia đất qua Giô-suê, mỗi chi phái và mỗi người được trao một vùng đất nơi con cái của người đó thừa hưởng những gì của người đó—của người đó sở hữu.

¹³⁰ Bây giờ, nếu người này nghèo đi và đánh mất bất cứ thứ gì cho người khác, điều này...và cách duy nhất nó có thể được chuộc lại là nhờ một người bà con gần. Nhưng cuối cùng nó cũng phải trở về. Người này chỉ giữ nó trong một khoảng thời gian nào đó. Nó phải trở lại với nguyên chủ. Đúng! Nó phải trở lại với nguyên chủ. Họ...nếu họ ra từ chi phái Giu-đa, nếu đó là...Nếu người đó ở đó và phần này đã được chia cho cha người đó, thì nó

sẽ thuộc về anh ta, hoặc một người bà con gần nào đó có thể lấy nó. Nhưng, bây giờ, không ai khác có thể hợp pháp... Họ có thể giữ nó, họ có thể giữ chứng thư về nó. Họ có thể giữ chứng thư cho đến khi khoản nợ được trả, nhưng khi người có quyền hợp pháp đến, người mà...

¹³¹ Nói, chẳng hạn, nếu tôi làm chủ một phần tài sản và tôi đánh mất nó, và tôi đã bán nó cho Anh Neville thuộc chi phái khác, của Giu-đa, hoặc có thể bán nó cho một người ngoại quốc. Và anh ta sở hữu nó một cách hợp pháp, anh ta sở hữu nó, anh ta có thể đến đó và canh tác nó và lấy hàng hóa từ nó, vân vân, nhưng thực sự anh ta chỉ giữ chứng thư. “Anh ta không thể làm chủ nó,” đó là một luật ở Y-sơ-ra-ên. Bây giờ anh em đọc trong—đọc trong Lê-vi ký 25, và anh em sẽ thấy rằng họ không thể sở hữu nó một cách hợp pháp; người ấy chỉ *giữ* nó.

¹³² Ồ, bây giờ, chẳng hạn, con trai tôi muốn... Billy, phía sau đó, muốn lấy của tôi... đến mua mảnh đất này. Ồ, thế thì, nếu người lạ hoặc Anh Neville hoặc—hoặc một người nào khác sở hữu nó, đang giữ chứng thư của nó... Bây giờ, nếu đây là người bà con gần nhất của tôi, là quan hệ huyết thống của tôi, anh ấy không thể giữ nó lâu hơn nữa. Không, thưa quý vị. Anh ấy phải trả lại nó, vâng, thưa quý vị, khi cái giá đó đã được trả, khi anh ấy đưa cho anh ta, chẳng hạn, hai mươi lăm nghìn đô la mua lại phần tài sản đó.

¹³³ Ồ, sau đó, nói, Anh Tony sẽ đến và nói, “Anh Neville, tôi sẽ mua tài sản của Anh Branham.” Anh ấy không thể làm điều đó được.

Anh Neville nói, “Không, thưa ông, tôi không muốn bán nó.”

“Ồ, anh mua nó bao nhiêu?”

“Hai mươi lăm ngàn.”

“Vâng, tôi sẽ—tôi sẽ đưa cho anh ba mươi lăm nghìn. Tôi sẽ trả cho anh *như vậy và như vậy*.”

“Tôi không quan tâm những gì ông muốn. Tôi không muốn bán nó, tôi sẽ giữ nó.”

134 Nhưng Billy Paul có thể đến và nói, “Tôi muốn sở hữu tài sản của Bố tôi, đây là hai mươi lăm nghìn của anh.” Anh ấy phải để lại nó. Đúng vậy, vì đó là luật.

135 Ôi, Ha-lê-lu-gia! Ưm! Tôi hy vọng các bạn Cơ-đốc nhân hiểu điều đó. Chúng ta là muối của đất. Đức Chúa Trời đã ban điều này cho các con trai của Ngài. Ngài trao cho chúng ta quyền thực thi pháp lý trên hết thảy thiên nhiên, mọi loài vật, mọi sự sống ở mọi nơi. Nhưng A-đam, cha của chúng ta, đã đánh mất nó cho Sa-tan. Nhưng nó rơi trở lại ở đâu? Tới Chủ Sở Hữu hợp pháp, Đức Chúa Trời Đấng đã tạo ra nó. A-men!

136 Không có gì ngạc nhiên khi Giăng nói rằng ông đã “khóc đầm dề” vì ông không tìm được người nào xứng đáng để chuộc lại nó. Người đó phải xứng đáng. Giăng nói, “Tôi khóc đầm dề vì không có ai có thể lấy Sách ấy hoặc nhìn vào Nó hoặc tháo các ấn ra.” Ông nói, “Không...Không có người nào trên Trời, không có người nào dưới đất, không có người nào bên dưới đất, không có người nào ở khắp mọi nơi.”

137 “Không có người nào.” Bây giờ, ông không hề coi thường các Thiên sứ. Hãy nhớ, trái đất này không được ban cho các Thiên sứ. Đó là sản nghiệp của con người. Gáp-ri-ên xứng đáng, chắc chắn; người nào đó khác xứng đáng, Mi-chê-nê có thể đã xứng đáng. Không phải như...Người có thể đã xứng đáng để làm điều đó. Nhưng không có người nào xứng đáng. Hiểu không? Và Giăng đã khóc rất to.

138 Người nào đó đã nói, “Bởi vì ông thấy mình không xứng đáng.” Điều đó không phải vậy. Con người đó đã ở dưới ảnh hưởng của Đức Thánh Linh, ông không thể phạm sai lầm như thế. Nhưng ông—ông đã...ông—ông đã—ông đã...Không phải ông không chỉ không xứng đáng, mà ông không thể tìm thấy người nào xứng đáng.

139 Vì vậy, ngay sau đó ông nói, “Một trưởng lão đến gần hoặc một thiên sứ mạnh mẽ, nói, ‘Đừng khóc, vì Sự Tử của chi phái Giu-đa,’” (A-men!) “‘Cội rễ của Đa-vít, Ngài đã thắng!’” A-men! “‘Chiến thắng,’” nói cách khác. “‘Ngài xứng đáng để lấy Cuốn Sách!’” A-men.

140 Hãy nhớ, ông đã không nhìn thấy Ngài cho đến thời điểm này. Tại sao? Ngài đang ngự trên một...ngự trên Ngôi ở đó, Ngôi của Đức Chúa Trời. Ngài đang ở bên trong đền thánh. Ông đã không nhìn thấy Ngài cho đến lúc này, vì vậy Giảng đang mong đợi được nhìn thấy một—một Sư Tử đi ra, nhưng ông đã nhìn thấy một Chiên Con!

141 Thế đấy, thưa các anh em. Qua sự nhu mì, qua sự êm dịu, qua Đức Thánh Linh mà chúng ta chiến thắng. Không phải một gã khổng lồ trí tuệ vĩ đại nào đó, nhưng người mà biết hạ mình mới là người chinh phục. Người mà có thể bị đá xung quanh mà vẫn là tôi tớ của Đấng Christ, đó là người chinh phục.

142 Bây giờ, anh ấy nói, “Ngài đã thắng. Và Ngài xứng đáng lấy Sách và mở nó ra và mở các ấn.”

143 Bây giờ, chúng ta sẽ tìm ra sau một lát, có lẽ không phải trong ngày hôm nay, nhưng bảy ấn này nắm giữ điều gì, chúng đã làm gì.

144 Bây giờ, chúng ta hãy xem xét một chút về “sự chuộc tội.” Trước—trước khi người này có thể được...có thể mua chuộc, điều đầu tiên, người ấy phải xứng đáng, người ấy phải là loại người phù hợp. Vì vậy điều này đã được hoàn tất khi Chúa Jêsus Christ được sinh ra, một sự ra đời đồng trinh, vì Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài là Chính Đức Chúa Trời làm người, Ngài là Đức Chúa Trời trong xác thịt con người. Ngài phải xứng đáng; và Huyết vô tội của Chúa Jêsus Christ làm cho Ngài xứng đáng. Bây giờ, chúng ta thấy rằng, nếu anh em muốn đi đến với lời Kinh Thánh về điều đó, trong Phi-e-rơ thứ Nhất 1:18 đến 20, nếu anh em đang viết ra những lời Kinh Thánh. Ngài phải xứng đáng. Và Ngài đã, bởi vì Ngài đã mang lấy hình dạng con người trên Ngài. Người đã trở thành con người, Đức Chúa Trời đã trở thành bà con với chúng ta. Và ở đó chúng ta tìm thấy phần tuyệt vời của Đức Chúa Trời Giê-hô-va đã làm người và cư ngụ giữa chúng ta như là Đấng xứng đáng. A-men.

145 “Ngài đã thắng.” Đức Chúa Trời đã mặc lấy thân xác con người, Ngài đã đến trần gian, sinh ra là một hài nhi bé nhỏ và bước đi giữa chúng ta. Và qua Huyết thánh của Ngài, Ngài đã thắng.

¹⁴⁶ Bây giờ, trong Cựu Ước, làm thế nào một người đòi quyền sở hữu của riêng mình, người đó đã làm gì? Người đó dẫn một trưởng lão, mười trưởng lão, đi đến cổng thành và trình bày việc mình đang làm, để chuộc lại những gì người đã làm mất, và cho thấy người đó là ai, và người đó đưa ra lời làm chứng. Chúng ta tìm thấy câu chuyện hay ở đây (Như tôi đã có một ghi chú nhỏ được viết ở đây để...vậy tôi sẽ không quên điều đó, vì lo lắng sáng nay.) về Ru-tơ, người bà con và Bô-ô. Chúng ta đã đi qua điều đó cách đây không lâu. Bây giờ tôi muốn anh em chú ý đến ba giai đoạn của phần còn lại này.

¹⁴⁷ Tôi muốn anh em để ý phần còn lại của Hội thánh, thật hoàn toàn giống như vậy. Bây giờ, hãy xem. Nơi đầu tiên chúng ta tìm thấy, như tất cả chúng ta đã trải qua bài giảng đó, *Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp*, Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt để trở thành Đấng Cứu Chuộc. Ngài là Đấng duy nhất ở đây trong chương thứ 5—trong chương 5. Nói:

Và dầu trên trời, dưới đất, bên dưới đất, không ai có thể mở quyển sách ấy, hoặc nhìn xem nó nữa.

Và tôi đã khóc dầm dề, vì không có ai đáng mở Quyển Sách ấy hoặc để đọc—hoặc để đọc cuốn sách, cũng không nhìn vào đó.

Và một trong các trưởng lão đã nói với tôi rằng, Chớ khóc: kia, Sư Tử của chi phái Giu-đa, tức là Cội Rễ của vua Đa-vít, đã thắng để mở cuốn sách, và mở bầy ấn của nó.

Ngài là Đấng ấy, Ngài là Đấng mà chúng ta đang nhìn xem.

¹⁴⁸ Hãy chú ý cách Ru-tơ...làm thế nào...và Na-ô-mi, Bô-ô chỉ là một bức tranh hoàn hảo. Làm thế nào Na-ô-mi trong thời kỳ đói kém rời khỏi hội thánh, rời khỏi đất nước, đi qua xứ Mô-áp để ở và kiêu ngạo tại đó. Bà đã mất tất cả những gì mình có. Và khi bà đi ra, chồng bà, Ê-li-mê-léc, đã chết khi họ ở nơi đó, để rời cơ nghiệp của ông rơi vào người khác. Sau đó khi chúng ta đến...khi bà trở về, bà mang theo một góa phụ người Mô-áp trẻ đẹp. Và khi Bô-ô nhìn thấy góa phụ này, một hình bóng của Đấng Christ, ông đã phải lòng nàng. Và ông yêu nàng. Vì vậy, ông phải chuộc lại,

cách duy nhất để ông có thể lấy được nàng làm vợ là chuộc lại những gì người anh của ông, Ê-li-mê-léc, đã đánh mất.

¹⁴⁹ Và vậy nên ông đã hỏi người anh em khác của mình rằng người ấy có thể chuộc lại nó không, một người bà con gần hơn ông, và người ấy không thể làm điều đó. Vì vậy ông đã đi xuống để làm một gương mẫu hoàn hảo về luật pháp của Đức Chúa Trời. Ông đã đi đến cổng thành và ông hát ra chiếc giày của mình, và nói, “Hãy để mọi người biết rằng ngày hôm nay tôi đã chuộc lại tất cả những gì Na-ô-mi đã có. Tất cả những gì chị ấy có, tất cả những gì Ê-li-mê-léc (anh trai tôi) đã đánh mất, bây giờ tôi là người bà con gần nhất, và tôi là người có thể chuộc lại nó nên tôi đến để đòi nó. Nếu có người nào ở đây có thể đưa ra lý do chính đáng tại sao, hoặc bất kỳ ai gần gũi hơn tôi, hãy cho biết điều đó.” Và mọi người đều im lặng. Vì vậy, ông hát chiếc giày của mình ra và ném nó như một lời làm chứng, “Tôi đã chuộc lại tất cả những gì anh trai của chúng tôi, Ê-li-mê-léc, đã có.” Tại sao? Ông là một người bà con. Ông là người bà con có quyền chuộc lại. Ôi, thật đẹp làm sao! Đó là một câu chuyện đẹp như vậy.

¹⁵⁰ Và sau đó, suốt thời gian đó, Ru-tơ đang nghỉ ngơi và chờ xem nó sẽ đến như thế nào. Rồi ông trở lại, không ai có thể đưa ra bằng chứng chống lại điều đó. Ông quay lại và đem Na-ô-mi... và lấy Ru-tơ, cô gái Mô-áp xinh đẹp, và họ đã kết hôn và sống trên tài sản này. Thật là một câu chuyện đẹp!

¹⁵¹ Có ba giai đoạn của Ru-tơ. Ru-tơ—Ru-tơ, *quyết định*; nàng đang quyết định xem nàng sẽ đưa ra quyết định hay không, để trở về quê nhà (giống như Hội thánh). Ru-tơ, *phục vụ*; khi nàng đi mót lúa. Ru-tơ, *yên nghỉ*; đó là điều Ru-tơ đang làm hiện nay (Hội thánh). Bây giờ Ruth, *được khen thưởng*; bây giờ đó là nơi, hoặc, điều tiếp theo xảy ra (là phần thưởng của Hội thánh).

¹⁵² Bây giờ, chúng ta không thể...tôi không có thời gian, bởi vì anh em đã có một lễ báp-têm và bây giờ là mười một giờ mười lăm. Nhưng có lẽ chúng ta sẽ chọn Chúa nhật tới hoặc một Chúa nhật khác trong tương lai, ý Chúa. Và tôi muốn lấy điều này xuống đây, để cho thấy bảy cái sừng và bảy con mắt, và chính xác là bảy cái ấn đó, bảy chức vụ, bảy thiên sứ của hội thánh, bảy ngôi sao, bảy...Ồ, chỉ một vài...

153 Và ngay tại đây liên kết toàn bộ lại với nhau. Vâng, thưa quý vị. “Phải xứng đáng,” vì vậy Chúa Jêsus là xứng đáng. Khi Ngài trở lại chúng ta sẽ hoàn toàn vui hưởng tất cả các phước hạnh cứu chuộc trọn vẹn. Người nhu mì sẽ hưởng được đất. Những người nam và người nữ sẽ trở lại là: các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Và thời đại Ngàn năm hoàn chỉnh sẽ bắt đầu. Thật là một điều đẹp đẽ!

154 Và Thiên sứ mạnh mẽ với một giọng nói lớn, tuyên bố, “Ai là người xứng đáng? Ai có thể làm được điều này?”

155 Và lúc đó trưởng lão nói, “Chớ khóc, vì Sư Tử của chi phái Giu-đa, Ngài xứng đáng và Ngài đã chiến thắng.”

156 “Và Ngài lấy Sách và mở Sách và mở các ấn của nó.” Ông không hề nói những gì đã xảy ra với họ. Khi chúng ta đụng tới chúng bảy ấn đang được mở ngay trong Kinh Thánh, hãy xem điều gì đã xảy ra. Ngay trong Sách bảy ấn này mà chúng ta đang bước vào bây giờ, nắm giữ toàn bộ sự mầu nhiệm của mọi ơn cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ, Ngài là Chiên Con, Ngài là Đấng duy nhất đã cứu chuộc nó. Và, hãy nhớ, nó được niêm phong ở mặt sau của Sách, không được viết bên trong. Nó được niêm phong ở mặt sau và nó không được viết bên trong. Và Ngài là Đấng duy nhất có thể mở Cuốn Sách hoặc bày tỏ Cuốn Sách hoặc bày tỏ các ấn, Đấng duy nhất mà có thể làm điều đó.

157 Vì vậy đây là một điều, họ có thể tranh luận về điều này ở đây, về nó là gì, nhưng Ngài là Đấng thông giải Nó cách thiêng liêng. Nhưng ở mặt sau ở đây không ai có thể làm được điều đó. Nó thuộc về Ngài và chỉ một mình Ngài, và Ngài là Đấng có thể bày tỏ bảy điều mầu nhiệm đó. Và hãy xem từng chút của nó về sự cứu chuộc như thế nào, cách Hội thánh đã được cứu chuộc như thế nào và sự cứu chuộc sẽ là gì.

158 Ồ, chúng ta hãy cứ yêu Ngài hết lòng, làm tất cả những gì chúng ta có thể.

159 Một nhà văn nào đó đã viết một câu chuyện. (Ngay trước khi tôi kết thúc và giao buổi nhóm lại cho Anh Neville.) Anh em có thích sách Khải Huyền không? Ồ, tôi thật thích nó. Chúng ta mới

học được khoảng ba câu của nó sáng nay, nhưng chúng ta sẽ học lại. Để ý. Chúng ta chỉ...

¹⁶⁰ Một nhà văn đang viết một cuốn sách về một cô gái trẻ đang cố gắng tìm kiếm Chúa.

¹⁶¹ Và rất nhiều lần chúng ta tìm kiếm Chúa và tìm kiếm Chúa, và nếu Chúa ở khắp mọi nơi và anh em...Ngài đã có một ngai lớn vĩ đại...Ồ, nếu Ngài có một ngai lớn vĩ đại đang đặt ở đâu đó ở đây, thì mọi người sẽ tin vào Đức Chúa Trời. Nếu Đức Chúa Trời ngự trên một ngai lớn ở nơi nào đó ở đây; nói, “Ngài ngự trong thành phố nào đó và Ngài ở đây. Đây là Đức Chúa Trời và anh em đến với Ngài. Ngài có thể chỉ” [Anh Branham búng tay—Bt.] “biến nó thành như *thế*,” ờ, mọi người sẽ tin Ngài. Thế thì đức tin sẽ không có giá trị. Lúc đó chúng ta sẽ không cần phải có bất kỳ niềm tin nào nữa, anh em thấy đấy, điều đó là vậy thôi. Điều đó sẽ xảy ra trong thời đại Ngàn Năm, nhưng bây giờ Ngài đang kêu gọi và cố gắng tìm ra những người mà...Nó trông bí ẩn và tối tăm, và anh em không biết làm thế nào để làm điều đó. Nhưng bởi đức tin, chúng ta tin Nó! Chúng ta tin. Đó là lý do là điều này. Anh hiểu điều đó chứ, Anh Elmer? Hiểu không? Điều đó...

¹⁶² Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời ngự trên ngai. Và phán, “Ồ, ở đây Ngài...ở đó Ngài...đây là Đức Chúa Trời. Ngài sống ở một nơi nào đó, chúng ta sẽ đi xuống đó.” Và nói, “Thưa Ngài, lạy Chúa, Ngài sẽ làm điều đó chứ?”

“Đúng, Ta sẽ làm điều đó.” “Xuyt!” Và nó sẽ được thực hiện, đấy. “Ồ, dĩ nhiên, đó là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Chà, chúng ta thấy điều đó.” Vì vậy sẽ không cần thiết...đức tin sẽ trở nên vô hiệu. Đức tin không ích gì khi anh em chắc chắn.

¹⁶³ Điều gì sẽ xảy ra nếu mọi người trên thế giới này đều là Cơ-đốc nhân? Điều gì sẽ xảy ra nếu mọi người là một—một Cơ-đốc nhân đầy dẫy Thánh Linh? Tại sao, chúng ta sẽ không cần bất cứ đức tin nào nữa, sẽ không cần bất cứ đức tin chút nào. Và đức tin là chính—là chính điều mà chúng ta được cứu bởi đó, là đức tin. Và đó là lý do phải có một số người bất đồng với Nó, để chúng ta có thể thực hành đức tin. Anh chị em hiểu điều đó bây giờ chứ? Anh chị em phải có mặt khác. Hiểu không? Anh chị em phải có một người phụ nữ xấu để làm cho một người thực sự nổi bật.

Hiểu không? Phải có một lời nói dối để làm cho Lẽ thật trở nên chắc chắn và làm cho Nó tỏa sáng. Nếu mọi thứ là Lẽ thật, Nó sẽ rất bình thường, đấy. Hiểu không? Nhưng, anh em thấy đấy, đó là điều gì đó hoàng gia, nó là điều gì đó có thật, khi Lẽ thật và đức tin và vân vân. Vậy thì, thế đấy.

¹⁶⁴ Bây giờ, chúng ta phải có những ưu và nhược điểm này. Đó là cách nó diễn ra. Anh em phải có những ngày tốt đẹp để làm cho mình tận hưởng...hoặc những ngày tồi tệ để làm cho anh em tận hưởng những điều tốt đẹp. Anh em phải có một chút bệnh tật để làm cho anh em tận hưởng sức khỏe tốt. Hiểu không? Và anh em phải có những thung lũng của mình để khiến anh em thích thú với những đỉnh núi. Và rồi một số trong những ngày này, tất cả sẽ là đỉnh núi, tất cả sẽ là sức khỏe, tất cả sẽ là Đức Chúa Trời, tất cả sẽ là niềm vui, chỉ...sẽ có—sẽ có những niềm vui bất tận. Nhưng cho đến lúc đó, hãy xem, chúng ta phải có ưu và nhược điểm này.

¹⁶⁵ Bây giờ, mọi người đều hiểu điều đó hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶⁶ Cô gái này nói rằng cô ấy đang cố gắng tìm kiếm Chúa ở mọi nơi cô ấy đến. Cô ấy đã đi đến nhà thờ *này* và nhà thờ *kia*, và bất cứ nhà thờ nào nữa, nhưng cô không thể tìm thấy Nó. Và một lần cô ấy đã tìm thấy, đang đi xuống con đường, có một Người đàn ông nhỏ bé đang đi xuống đường, Anh chàng nhỏ bé, và Ngài có cả một thánh đường lớn trên lưng. Ngài đang đi trên đường. Và cô ấy nói, “Ồ, Người tốt lành!” Cô ấy nói, “Chao ôi, thật tốt đẹp kinh khủng về Ngài,” nói, “nhưng Ngài—Ngài—Ngài đã mang mọi thứ trên lưng của Ngài,” cô ấy nói, “điều đó, nó sẽ nghiền nát Ngài.”

Ngài nói, “Không, nó sẽ không nghiền nát Ta,” nói, “vì Ta là Tảng Đá mà nó được xây dựng trên đó.” Đó là Ngài.

Chúng ta hãy cầu nguyện:

¹⁶⁷ Ôi Vầng Đá Muôn Đời, con rất vui được đi ngay trong thánh đường, biết rằng chúng con đang yên nghỉ trên Vầng Đá. Ô, Ngài phán, Vầng Đá, “Nó không hơn gì tờ giấy.” Và khi Vầng Đá bắt đầu di chuyển nhanh chóng với nó, những chiếc chuông xinh

đẹp bắt đầu ngân vang bên trong. Ôi Vầng Đá Muôn Đời, xin che giấu chúng con trong lòng thương xót của Ngài. Chở chúng con xuống con đường và dòng đời để lòng chúng con tràn ngập niềm vui và vang lên những lời ca ngợi Ngài suốt dọc đường.

168 Chúng con cảm ơn Ngài vì sự thăm viếng sáng nay của Đức Thánh Linh trong Lời, khi Ngài đến và làm cho Lời rất thật đối với chúng con. Xin tha thứ cho những thiếu sót của chúng con và tất cả những gì chúng con đã làm hoặc đã nói sai, xin tha thứ cho chúng con vì điều đó. Xin giúp chúng con trở thành những Cơ-đốc nhân tốt hơn, lạy Cha là Đức Chúa Trời. Chúng con cầu nguyện rằng lòng thương xót của Ngài sẽ yên nghỉ trên chúng con.

169 Con cầu xin, Chúa ôi, nếu đó là ý Ngài, rằng chúng con có thể trở lại khá sớm và—và hoàn thành các chương này ở đây và lấy bảy ấn này. Chúng con—chúng con đang trông đợi thì giờ đó, Chúa ôi, rằng khi Ngài—Ngài sẽ—Ngài sẽ để chúng con làm điều đó. Và, lạy Cha, ngay tại đây trong nhà thờ nhỏ bé của chúng con, chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban điều đó cho chúng con, hầu cho chúng con có thể hiểu được những điều vĩ đại này của Đức Chúa Trời. Không phải vì rằng chúng con xứng đáng với điều đó, Chúa ôi, nhưng tấm lòng đói khát của chúng con đang rỉ máu vì điều đó. Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban cho điều đó.

170 Chúng con cầu nguyện cho Anh Neville, Chúa ôi, mục sư trung tín được Chúa sai đến. Chúng con cầu nguyện cho anh ấy rằng Ngài sẽ giúp anh ấy và ban phước cho anh, anh ấy và người vợ nhỏ bé êm dịu của anh ấy, cô gái nhỏ xinh đẹp, và những đứa con nhỏ của anh ấy.

171 Chúng con cầu nguyện cho tất cả những người ủy viên và các chấp sự và mọi người đến nhà thờ này. Không chỉ cho chúng con, mà còn cho những người khác và tất cả những ai kêu cầu Danh Ngài. Con cầu nguyện cho bạn bè của con từ khắp đất nước, chỉ cần một thông báo ngắn gọn là họ đã ở đây. Cha ôi, con—con thật cảm ơn Ngài vì điều này.

172 Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ đẩy nhanh ngày mà Chúa Jêsus sẽ đến và tất cả chúng con sẽ được nhóm lại với nhau nơi sẽ

không còn ngày hay đêm, không còn thời gian, nó sẽ hòa vào cõi Đời đời và nơi tất cả chúng con có thể ở bên nhau mãi mãi. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁷³ Và nếu có một số người ở đây sáng nay, Chúa ôi, là những người không biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi của họ, xin cho họ muốn làm quen với Chiên Con này, Đấng nắm giữ Cuốn Sách màu nhiệm có bẩy ấn trong tay Ngài. Lạy Chúa, xin cho chúng con được làm quen với Ngài để sau này khi thấy những ấn đó được mở ra thì chúng con có thể thấy những gì Đức Chúa Trời đang phán với chúng con. Chúng con cầu xin điều đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, qua Danh của Con Ngài, Chúa Jêsus Christ.

Và trong khi chúng ta cúi đầu:

¹⁷⁴ Có người nào muốn nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham, khi anh cầu nguyện, và tôi muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện”? Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Và Chúa ban phước cho bạn, và anh, và anh. Vâng. Chúa tốt lành với anh chị em. Vâng. Có lẽ hai chực bàn tay, hoặc nhiều hơn, giờ lên.

¹⁷⁵ Lạy Chúa, Chúa thấy bàn tay họ, Chúa biết ước muốn của họ. Ngài biết những gì trong tấm lòng họ, con không biết. Lạy Chúa, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ bày tỏ cho họ sự tốt lành và lòng thương xót của Ngài. Xin tha thứ cho họ vì bất cứ điều gì. Nếu đó là bệnh tật, xin Chúa chữa lành thân thể họ và làm cho họ khỏe mạnh. Xin làm Cha ôi, trong khi sự xúc dầu của Đức Thánh Linh đang ở trên buổi nhóm, trên hội chúng bây giờ. Cầu xin Đức Chúa Trời vĩ đại của Thiên đàng cứ xúc dầu để Ngài ban phước cho mọi người trong Sự Hiện Diện Thiên Liêng, hầu cho chúng con có thể rời khỏi đây sáng nay, nói rằng, “Lòng chúng ta há chẳng nóng cháy trong chúng ta sao?” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁷⁶ Bây giờ, con yếu đuối và mệt mỏi, giọng của con không nói được, và con—con chỉ cầu nguyện, Chúa ôi, ban cho sức lực của chính con. Ngài sẽ giúp con không? Ngài sẽ thêm sức cho con chứ? Xin hàn gắn vết thương nhỏ dưới đó, Chúa ôi. Ngài vui lòng chăng? Xin để Dầu Thánh của Đức Chúa Trời di chuyển vào trong đó, và vào mọi vết thương khác, Chúa ôi, mọi nơi đến với mọi người. Chúng con muốn sống, Chúa ôi, vì sự tôn quý và sự vinh

hiển của Ngài. Xin nhậm lời. Và chữa lành tất cả những người đau ốm và những người bệnh tật. Và—và nhận lấy sự vinh hiển cho Chính Ngài, Chúa ôi, vì chúng con nhận biết rằng sẽ không lâu nữa cho đến khi chúng con sẽ...chúng con sẽ không có những buổi nhóm này nữa; chúng sẽ hết, chúng sẽ là quá khứ.

¹⁷⁷ Bây giờ, Cha ôi, xin ban phước, bây giờ, tất cả chúng con cùng nhau cầu xin qua Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁷⁸ Và rồi, Cha ôi, chúng con cũng xin Cha nhớ đến những người sẽ chịu phép báp-têm sáng nay như Danh Đức Chúa Jêsus, mà Ngài sẽ ban cho họ phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sự vinh hiển và tôn trọng lớn lao. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con giao phó tất cả cho Ngài giờ này.

¹⁷⁹ Và, Cha ôi, với tất cả điều đó, con kể cả chính mình. Xin đừng quên con, lạy Chúa, xin giúp con bây giờ. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

KHÁI HUYỀN, CHƯƠNG NĂM PHẦN I VIE61-0611

(Revelation, Chapter Five Part I)

LOẠT BÀI SỰ KHÁI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JÉSUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 11 tháng Sáu, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org